

GLASILO KOLEKTIVA STEKLARNE HRASTNIK

Leto X.

Hrastnik, 12. IX. 1974

Št. 9

Uredniški odbor: Matija Koritnik, Sihur Erna, Tržan Vera, Rudi Kirhmajer, Viktor Racki, Adi Zaletel, Jože Gerhard, Viljem Zaletel ml. Odgovorni urednik: Gerhard Jože. Uredništvo in uprava: Steklarna Hrastnik. Izhaja vsakega 5. v mesecu. Naslov: »Steklar« glasilu kolektiva Steklarne Hrastnik, tel. 814-622 — interno 63. Tisk in klišei AERO kemična in grafična industrija. Po mnenju Republiškega sekretariata za informacije Ljubljana, je časopis oproščen davka od prometa proizvodov (Št. 421-1/72 z dne 11. 3. 1974).

PRVI ZBOR REVIRSKIH AKTIVISTOV V HRASTNIKU

V nedeljo, 1. septembra je bila v Hrastniku množična politična manifestacija prvi zbor aktivistov OF revirjev in okolice. Na rudniškem stadionu se je dopoldne zbralo približno 7000 ljudi — aktivistov OF in borcev NOV, predstavnikov družbenopolitičnih organizacij, mladine in občanov Zagorja, Trbovelj, Hrastnika in Laškega. Med njimi je bil sekretar Izvršnega komiteja predsedstva CK ZKJ Stane Dolanc, predsednik predsedstva SRS Sergej Kraigher, člana sveta federacije Lidija Šentjanc in Miha Marinko, republiški sekretar za notranje zadeve Marjan Orožen, član predsedstva SRS Janez Vipotnik in drugi. Slavnostni govornik pa je bil predsednik republiškega odbora ZBZ NOV Slovenije Janko Rudolf.

Na predvečer tega velikega tovariškega srečanja in zborovanja pa je zasavska mladina postavila velik mladinski tabor v »Dolinci« nad stadionom. Mladini je ob velikem tabornem ognju pripovedoval partizanske doživljaje Maks Jakopič-Jur. Prisostvovali pa so tudi nekateri visoki predstavniki občinskih družbenopolitičnih organizacij in skupnosti. Pred tem, v soboto dopoldne pa so mladinske pohodne enote iz revirskih občin obiskale tudi več zasavskih spominskih obeležij.

V ranih nedeljskih jutranjih urah pa je velik del hrastničanov prebudilo silovito streljanje, pokanje bomb in regljanje mitraljezov. Okoli 300 pripadnikov revirskih teritorialnih enot je izvedlo improviziran napad na Hrastnik. Poglavitni namen teh vojaških vaj je bil predvsem merjenje enot za izvedbo diverzantskih akcij na okupiranem ozemlju. Celotne vaje so popolnoma uspele in s tem dokazale, da smo v vsakem trenutku pripravljeni braniti in tudi ubraniti nedotakljivost naše socialistične domovine ter vzporedno s tem tudi samoupravno socialistično ureditev.

V uvodnem delu zborovanja se je pričela že veliko pred 9. uro zjutraj pred centralnim spomenikom zbirati množica ljudi. Sledil je kratek kulturni program, ki so ga izvajale godbe na pihala in člani kulturne skupine mladinske delovne brigade KZO. Po končani komemoraciji pa so v dolgi, skoraj nedogledni, a dobro organizirani povorki od spomenika pa do rudniškega stadiona, poleg aktivistov in borcev NOV sodelovali še pripadniki revirskih teritorialnih enot, mladinske pohodne enote, brigadirji, člani telesno kulturnih organizacij, društev in sekcij, taborniki, pionirji, revir-

ske godbe, gasilci in precejšnje število drugih.

Potem, ko so ob spremljavi godb na pihala, pevci iz Zagorja, Trbovelj, Hrastnika in Laškega zapeli internacionalo, so komandirji čet, sestavljenih iz še živih aktivistov OF in borci NOV predali raport tov. Alojzu Ribiču, predsedniku revirskega odbora aktivistov OF in borcev NOV, v imenu organizatorja svečano otvorili prvi slavnostni zbor.

Vsem udeležencem zborovanja, zbranim na okusno okrašenem stadionu je govoril predsednik republiškega odbora ZBZ NOV Slovenije Janko Rudolf:

»Zbor aktivistov OF in borcev partizanov iz naših črnih revirjev naj vsaj v najbolj skromnih oblikah pokaže vso veličino in pomen večdesetletne revolucionarne borbe delavskega razreda in njegove partije do današnjega dne, ko se ponovno nahajamo v izredno pomembnem prelomnem obdobju nadaljevanja revolucije. Prav letošnje leto je izredno pomembno za naš prihodnji razvoj. Načela samoupravnega socializma, ki so dobila plebiscitarno potrditev na kongresu ZKJ in Slovenije, v novi zvezni in republiški ustavi in v drugih dokumentih, so usodno pomembna za današnji in jutrišnji dan,« je uvodoma poudaril tov. Janko Rudolf.

»Nobenega dvoma ni, da v sedanjem obdobju pred nami naloge, ki zahtevajo mobilizacijo vseh progresivnih socialističnih sil, vseh družbenopolitičnih organizacij, predvsem pa komunistov, je samo tako mogoče izpeljati za postavljene naloge do kraja. Po nemajhnih težavah preteklega časa, ki je bil obremenjen z različnejšimi stranskimi potmi, ko so krivi preroki poskušali usmeriti naš razvoj proč od socializma, je prav akcija Zveze komunistov in tovariša Tita navdala delovne ljudi z zaupanjem, ki je že bilo marsikje močno omajano. To še zlasti velja za bivše borce in aktiviste, ki so se upravičeno čutili odrinjene. Danes je to za nami. Priča smo novega poleta, nove enotnosti delavskih množic.«

V svojem nadaljnjem govoru je tovariš Janko Rudolf precej nazorno opisal priprave na revolucijo v zasavskih revirjih z okolico ter prve boje revolucionarjev z okupatorjem. Med drugimi je dejal: »Poglejmo, kakšen delež je dala v tem boju KPS na tem področju, od skupno 278 komunistov in skojevcev, ki so v revirjih organizirano delovali še pred prihodom okupatorja, jih je v boju s fašisti padlo 142 ali več kot polovica in to še v letih 1941—1943.

V tem boju je organizirano delovala nad ena četrtina vsega prebivalstva, to pa pomeni, da je ma-

lokateri predel naše domovine tako množično in aktivno sodeloval v osvobodilnem gibanju. Podčrtati moram dejstvo, da kljub strašnemu terorju nikoli ni bila prekinjena kontinuiteta revolucionarnega delavskega in osvobodilnega gibanja v revirjih. To nam dokazuje, da ni mogoče premagati delovnega ljudstva, ki se zave da ciljev revolucije in osvobodilne borbe, kakor tudi ne naroda, ki se bori za svojo osvoboditev. Aktivisti OF so bili globoko zasedrani med svojim ljudstvom, bili so požrtvovalni in so znali uspešno kljubovati vsem naporom okupatorja in njegovih domačih pomagačev.«

Na kraju svojega govora je predsednik republiškega odbora ZBZ NOV opozoril, da moramo biti tudi danes, 30 let po osvoboditvi, nenehno pripravljeni, da očuvamo neodvisnost naše samoupravne socialistične skupnosti.

Po kulturnem programu, v katerem so poleg recitatorjev sodelovali še vsi pevski zbori revirskega območja ter godbe na pihala, so nekdanji borci in aktivisti podali pozdravno pismo tovarišu TITU.

Nato pa je sledilo tovariško srečanje ob prijetnih zvokih ansambla Jožeta Rusa, ki se je zavleklo do noči.

ZV

Začetek proslave prvega zbora revirskih aktivistov in borcev OF za območje bivšega okrožja revirjev, ki je zajemal tudi del Laškega

Iz dela izvršnega sveta skupščine občine Hrastnik

A. Program izvršnega sveta za delno omilititev posledic zadnjih podražitev prehrabnih proizvodov

Da bi se delno omililo posledice zadnjih podražitev nekaterim osnovnim živilskim proizvodom, je izvršni svet Skupščine občine Hrastnik na zadnji seji v avgustu 1974 sprejel program za omilititev posledic podražitev.

Program vsebuje naslednje važnejše določbe:

— s 1. 8. 1974 se povečajo vse družbene denarne pomoči v občini Hrastnik (socialne podpore in priznavalnine) od 20 do 30 %;

— izvršni svet priporoča samoupravnim organom v temeljni izobraževalni skupnosti in temeljni skupnosti otroškega varstva, da do 31. 12. 1974 ne bi povišali prispevkov staršev k stroškom prehrane in bivanja v šoli oziroma vzgojno-varstvenem zavodu. Razliko do novih cen naj bi se krilo znotraj finančnih načrtov, v kolikor pa ta sredstva ne bi zadoščala, pa naj se za te namene določi del sredstev iz spremenjene stopnje prispevka iz bruto osebnih dohodkov.

Za leto 1975 pa naj se pripravi podrobnejši predlog.

— Vsem delovnim organizacijam in drugim organizacijam, ki izplačujejo štipendije, se priporoča, da povišajo štipendije od 1. 8. 1974 dalje za 20 %.

Izvršni svet meni, da so zgoraj navedeni ukrepi nujno potrebni, saj so prizadeti občani, ki imajo minimalne dohodke za preživljanje.

S sprejetimi ukrepi bodo seznanjeni tudi delegati vseh zborov občinske skupščine na zasedanju v septembru 1974.

B. Negospodarske investicije

Izvršni svet je na zadnji seji razpravljal tudi o izpolnjevanju nalog, ki izhajajo iz programa občinske skupščine za naslednje obdobje na področju negospodarskih investicij, in sicer:

— o gradnji mostu čez Savo v Hrastniku;

— o pričetku gradnje zaprtega kopališča;

— in o gradnji poslovno-stanovanjskega objekta.

Imenovana je bila posebna delovna skupina članov izvršnega sveta in predstavnika občinske skupščine, ki bo v bodoče stalno skrbelo za realizacijo sprejetega programa.

Trenutno pa je bilo ugotovljeno, da dela pri gradnji mostu čez Savo potekajo v redu in vodijo se razgovori s soinvestitorji, ter možnimi izvajalci del za pričetek gradnje poslovno-stanovanjskega objekta in zaprtega kopališča še v letu 1974. V ta namen se vodijo razgovori s posameznimi republikimi interesnimi skupnostmi in drugimi za najetje ustreznih kreditov, predvsem za gradnjo kopališča, ker so zagotovljena sredstva iz samoprispevka in prispevka delovnih organizacij kot vir za vračanje najetega posojila.

C. Ustanavljanje novih samoupravnih interesnih skupnosti v občini Hrastnik

Poleg že obstoječih interesnih skupnosti v občini (temeljna izobraževalna skupnost, temeljna kulturna skupnost, temeljna telesno-kulturna skupnost, temeljna

skupnost otroškega varstva, stanovanjska samoupravna skupnost ter temeljna zemljiško-kmetijska skupnost) ima izvršni svet v načrtu, da do konca leta 1974 pripravi vse potrebno za ustanovitev novih občinskih samoupravnih interesnih skupnosti, in sicer:

— na področju požarnega varstva,

— socialnega skrbstva,

— komunalne dejavnosti in

— skupnost krajevnih skupnosti (kot prvo v Sloveniji).

Na predlog izvršnega sveta je skupščina občine že imenovala iniciativne odbore za pripravo ustanovitve skupnosti krajevnih skupnosti in skupnosti požarnega varstva, za področje socialnega skrbstva je predlog za ustanovitev tega odbora že pripravljen za odločitev na občinski skupščini, medtem ko so predlogi za ustanovitev ostalih dveh skupnosti še v postopku predpriprav.

D. Zbiranje pomoči za oškodovance po potresu na Kozjanskem

Izvršni svet je na predzadnji seji imenoval koordinacijski odbor za organizacijo in zbiranje pomoči oškodovancem po potresu na Kozjanskem. Akcija v Hrastniku dobro poteka, saj so se v njo vključili vsi zaposleni, obrtniki in upokojenci, medtem ko je akcija za zbiranje prispevka s strani kmetov še v teku.

Po programu naj bi se v naši občini zbralo te pomoči v višini nekaj nad 700.000 din. Do 27. avgusta 1974 je bil ta znesek skoraj dosežen in ni bojazni, da Hrastnik ne bi izpolnil svojega dolga do Kozjanskega.

E. Priprava poročil o izpolnjevanju programov samoupravnih interesnih skupnosti in krajevnih skupnosti v občini Hrastnik za leto 1974 in priprava predlogov programov za leto 1975

Izvršni svet je sprejel sklep, da

ZA NEKMETE PO 24. 8. 1974 DOLOČEN ZEMLJIŠKI MAKSIMUM

V Uradnem listu SR Slovenije, ki je izšel v preteklem letu, je objavljen zakon o kmetijskih zemljiščih. Ta zakon je spremenil prejšnji zemljiški maksimum na več načinov. Do 24. avgusta 1973 je bivil zakon dopuščal 3 ha kmetijskih oziroma 5 ha gozdnih zemljišč. Z novim zakonom znaša dovoljeni maksimum en hektar kmetijskih in gozdnih zemljišč skupaj, v hribovitih in gorskih predelih pa največ 3 ha vseh površin.

Sprememba oziroma omejitev je tudi v tem, da sme imeti nekmet največ 0,5 ha gozda in največ 0,5 ha vinograda ne glede na to, kje je zemljišče. Iz tega izhaja, da tudi v hribovitih predelih sme imeti nekmet največ 0,5 ha gozda. V ta maksimum se všteje površina zemljišč vseh članov ožje družine nekmeta. Nova je tudi opredelitev kmeta, oziroma kdo se po tem zakonu šteje za nekmeta.

Zakon o kmetijskih zemljiščih je pojem kmeta opredelil v tri značilnosti. Prvič se šteje za kmeta tisti občan, ki z osebnim delom obdeluje kmetijsko zemljišče. Drugič, da stalno živi v kraju, kjer je to kmetijsko zemljišče ali del njegovega zemljišča, in tretjič, da s kmetijsko dejavnostjo redno ustvarja pomembno dohodek, ne glede na to, če ima še druge vire dohodkov ali ne. Kot drugi viri dohodkov se štejejo dohodki iz delovnega razmerja, dohodki pokojnin, iz obrti in podobno.

Vsekakor je najvažnejši vir dohodkov prvi. Kdor sam z osebnim delom ne obdeluje kmetijskega zemljišča, ni kmet. V drugem primeru zakon dopušča izjemo. Občinski za kmetijstvo pristojni upravni organ lahko s odločbo v upravnem postopku ugotovi, da je kmet tudi tisti, ki ne biva stalno v kraju, kjer je njegovo zemljišče ali njegovo delo, če sta izpolnjena druga dva pogoja in da ga je glede na okoliščine treba šteti za kmeta.

Tudi tretji pogoj pojasnjuje zakon, ki določa, da se šteje kot po-

memben dohodek iz takšnega osebnega dela v kmetijstvu, ki ima značaj gospodarske, se pravi pridobitne in ne le ljubiteljske dejavnosti.

Po zakonu o kmetijskih zemljiščih je kmet tudi občan, katerega družinski člani izpolnjujejo že navedene tri oziroma po odločbi občinskega upravnega organa vsaj navedena dva pogoja, čeprav je istočasno delavec, obrtnik ali kaj podobnega.

Zakon ureja tudi vprašanje, ob katerem času mora občan izpolnjevati navedene pogoje. Odločilno je stanje ob nameravanem prevzemu kmetijskih zemljišč. V kolikor bi na primer oseba, ki ni kmet, podedovala kmetijsko zemljišče v obsegu prek nekmetijskega maksimuma, lahko zemljišče zadrži, če se odloči za kmetovanje in naknadno izpolni povedane pogoje.

Kdor torej ni kmet, ni mogel od 24. avgusta 1973 pridobiti toliko kmetijskih in gozdnih zemljišč, da bi imel skupaj s tistimi, ki jih je ob uveljavitvi zakona že imel, več kot en oziroma v gozdnih in hribovitih predelih več kot 3 ha kmetijskih in gozdnih zemljišč skupaj, niti ne toliko vinograda ali gozda, da bi imel s tistim, kar je že imel, več kot 0,5 ha vinograda oziroma gozda. Kdor bi pridobil več, bi moral to naznaniti občinskemu upravnemu organu, pristojnemu za premoženjsko-pravne zadeve. Višek postane družbena lastnina in se prenese v kmetijski zemljiški sklad brez odškodnine, razen če je pridobil zemljišče po dedovanju.

Imamo pa primere, da je imel nekmet že ob uveljavitvi zakona več kmetijskih in gozdnih zemljišč, kot to dopušča novi zakon.

V takih primerih je z zakonom določeno, da morajo občani prilagoditi obseg svojih zemljišč določbam zakona v petih letih, to je do 24. avgusta 1978. V tem roku lahko sami prodajo, toda le na podlagi določb novega zakona, podarajo ali pa se odpovedo svojim zemljiščem. Na osnovi splošnega

se v mesecu septembru 1974 skliče posvet s predstavniki samoupravnih interesnih skupnosti in predsedniki krajevnih skupnosti, na katerem bi se dogovorili o pripravi poročila o izpolnjevanju programov za leto 1974 in poročila o porabljenih sredstvih, zbranih po družbenem dogovoru in samoupravnih sporazumih. Prav tako bi se na tem sestanku dogovorili za pripravo programov dela in financiranja vseh samoupravnih interesnih skupnosti in novoustanovljene skupnosti krajevnih skupnosti za leto 1975. O obeh programih bi nato razpravljali v skupščinskih organih, nato pa bi jih predložili v obravnavo delovnim ljudem v temeljnih organizacijah združenega dela in drugih organizacijah združenega dela ter v krajevnih skupnostih, tako da bi bilo možno družbeni dogovor in samoupravne sporazume za leto 1975 sprejeti še v tem letu.

Izvršni svet Skupščine občine Hrastnik

mnenja in razprav o predlogu zakona v republiški skupščini je treba razumeti določb o prilagoditvi maksimuma v petletnem roku, tako da lastniki nimajo pravice čakati do poteka tega roka. Zakon določa, da so občani, ki sami ne prilagodijo obsega svojih zemljišč, dolžni na zahtevo kmetijske zemljiške skupnosti, kmetijske ali gozdnogospodarske organizacije vsak čas prodati po ceni, kot jo določajo predpisi o razlastitvi.

Nekmet, ki ni po dogovorjeni ceni prodal presežka zemljišč ali ni na drug način prilagodil obsega svojih zemljišč novemu maksimumu, mora po ceni, ki se plačuje v razlastitvenem postopku, prodati presežek kmetijski zemljiški skupnosti oziroma gozdnogospodarski organizaciji, če postavi skupnost oz. organizacija zahtevo po nakupu. Zemljišče, ki pride v posest kot višek, določi sam lastnik.

Zaradi tega so na podlagi določbe zakona dolžni taki lastniki do 24. avgusta 1974 prijaviti za premoženjsko pravne zadeve pristojnemu občinskemu upravnemu organu v občini, na katere območje je to zemljišče, vsa kmetijska in gozdna zemljišča.

Nekmet, ki ima še vedno v lasti več kot je nekmetijski maksimum, mora najkasneje do navedenega roka prijaviti vsa svoja kmetijska in gozdna zemljišča. Zakon pravi, da se kaznuje z denarno kaznijo do 5.000 din, kdor bi kršil to dolžnost.

Čeprav ni izdan poseben zakon o razvrstitvi katastrskih občin v ravninske in gorske oziroma hribovite predele, in da zaradi tega ponekod še ni povsem jasno ali sme imeti nekmet eden ali tri hektare zemljišča, popolnoma pa je jasno, da zadene dolžnost prijave vsakega nekmeta, ki ima v lasti več kot tri hektare kmetijskih in gozdnih zemljišč skupaj, ali je lastnik več kot 0,5 ha vinograda ali prav toliko gozda. Če tak lastnik do 24. avgusta 1974 svojih zemljišč ni prijavil, ga zadene navedena sankcija.

Mladina na 1. zboru revirskih aktivistov OF

Mladina se je vedno zavzemala za oživiljanje revolucionarnih tradicij. Izkušnje revolucije med NOB so v današnjem času, polnem temeljitih sprememb v družbenem in ekonomskem življenju naše socialistične stvarnosti, še kako potrebne vsem — še posebno pa mladim.

Zaradi tega se je mladina iz revirjev globoko zavedala nalog, ki jih je prevzela s tem, ko je bil v Hrastniku 1. septembra organiziran 1. zbor revirskih aktivistov.

V soboto, 31. avgusta so odšle na pot okoli desetčlanske patrulje mladih, ki so obiskale spomin-ska obeležja na območju svoje občine. Že isti dan pa so krenile iz Zagorja, Trbovelj in Laškega proti Hrastniku petdesetčlanske mladinske pohodne enote, ki so se zbrale v mladinskem taboru. Po večerji so zakurili kres, ob njem pa je znani borec Maks Jakopič-Jur pripovedoval svoje spomine iz NOB.

Utrujeni so nato »gostje« iz drugih občin legli pod šotore, domačini pa so si poiskali streho v lastnih domovih.

Po zajtrku, naslednji dan, so se napotili do osnovne šole, kjer so si vsi pohodniki ogledali razstavo NOB, od tu pa odšli na Praprotno, kjer so se ob spominskem obeležju na zadržnem domu poklonili spominu padlim Praprotnčanom med NOB.

Iz Praprotna so združene pohodne enote mladine iz revirjev in Laškega odšle proti centralnemu spomeniku pri Križišču, kjer so prav tako položili venec, recitatorji pa so izvedli skupno z godbo na pihala kratak komemoracijski program.

Nekaj čez deveto uro so se vsi pohodniki skupno z vsemi ostalimi udeleženci (borci, člani raznih športnih društev in sekcij in drugimi) zbora krenili v povorki proti mestu centralne prireditve — stadionu na Logu. Postrojeni, kot vsi ostali organizirani udeleženci proslave, so spremljali program, po njem pa so se razgubili — nekateri domov, nekateri na družabno srečanje — s trdnim prepričanjem, da so spet bogatejši za nekaj spoznanj.

-ti-

TO IN ONO

Vsem zaposlenim je treba zagotoviti ustrezna sredstva za osebne dohodke in splošno potrošnjo. Zaposleni v gospodarstvu so na primer z osebnim delom v letu 1966 ustvarili nad 61,5 milijonov dinarjev bruto sredstev za osebne dohodke, osem let kasneje pa že skoraj trikrat toliko ali nad 175,5 milijonov dinarjev. To so relativno velika sredstva, posebno še, če imamo v mislih našo industrijo, ki je bazična, neakumulativna in vsa leta pod družbeno kontrolo cen zveznega zavoda za cene. To pa ima za posledico, da so osebni dohodki zaposlenih vedno za 1 % do 9 % nižji od povprečnega osebnega dohodka zaposlenih v SR Sloveniji.

Kot vidimo, so sredstva za osebne dohodke v zadnjih osmih letih precej narasla, pri tem pa ne smemo pozabiti, da so tudi cene v tem času precej poskočile. Ker ne bomo obravnavali osebnih dohodkov letošnjega leta, bomo lažje prenesli porast osebnih dohodkov prejšnjih let, posebno še, če jih primerjamo s porastom cen. Ta primerjava pa ni možna, ker se cene v posameznih krajih medsebojno zelo razlikujejo in tudi realne ocene ne bi dobili s tem v zvezi.

Najnižji povprečni letni porast osebnih dohodkov v zadnjih osmih letih je bil v letu 1972, ko so ti v globalu porasli le za 3 %, medtem ko je bil najvišji porast v letu 1971, ko so ti narasli za 38 odstotke povprečno. Ti odstotki so izračunani na podlagi realiziranih osebnih dohodkov preteklega leta.

V preteklem letu je zaznamovan najvišji porast osebnih dohodkov — povprečno pri Rudniku Hrastnik in Kmetijski zadrugi Trbovlje — Hrastnik, najmanjši porast osebnih dohodkov pa je bil v preteklem letu dosežen pri podjetju Sijaj Hrastnik, Elektro Trbovlje — PE Hrastnik in pri Merx Celje — pekarna Hrastnik, kjer so bili povprečni osebni dohodki za 7 % nižji kot leto poprej. Vzrok

je v tem, ker so prenehali z nočnim delom. Zato je tudi to povprečje lahko zelo varljivo. V industrijskih delovnih organizacijah so osebni dohodki v lanskem letu različno naraščali. Od 3 % do 29 % povprečno, v obrtni dejavnosti od 17 % do 27 %, v trgovini od 5 % do 18 %. Vsi navedeni odstotki porasta osebnih dohodkov bazirajo na primerjavi leta 1972.

V negospodarski dejavnosti je zaznamovan najvišji porast osebnih dohodkov v lanskem letu v prosvetni dejavnosti, kjer znaša indeks 116, najnižji pa je ugotovljen v državni upravi, kjer znaša indeks le 102. Tudi v tej sferi je prikazovanje povprečnih osebnih dohodkov zelo varljivo, zlasti še, če se spomnimo, da je od skupno zaposlenih v občini le 5,5 % delavcev v negospodarstvu, to pa lahko pomeni pri nekateri panogi 100 % porast, posebno še, če se število zaposlenih poveča za 100 odstotkov, kot je na primer od enega zaposlenega na dva. Razumljivo, da se je v takih primerih dvignila tudi masa osebnih dohodkov za 100 %. Takšen primer je na primer v veterinarski postaji, kjer je zaposlen le eden delavec. Enako ali vsaj podobno je pri družbenopolitičnih organizacijah v občini, kjer pomeni ena oseba več ali manj že 100 % itd.

V glavnem so se osebni dohodki v občini v letu 1973 povečali v primerjavi z letom poprej za 14 odstotkov v gospodarstvu, v negospodarstvu za 15 %, kar je zelo malo, če imamo v mislih kvalifikacijsko strukturo zaposlenih, ki je nedvomno v negospodarstvu mnogo ugodnejša kot v gospodarstvu. In končni rezultat povišanja osebnih dohodkov v občini je v letu 1973 v primerjavi z letom dni poprej 14 % več. V absolutnih številkah bi to pomenilo, da so znašali povprečni osebni dohodki zaposlenih v lanskem letu 2.198 din na zaposlenega, od tega v gospodarstvu 2.182 din, v negospodarstvu pa 2.485 din.

Mladinska delovna akcija

Po dolgem času se je občinski organizaciji Zveze mladine v Hrastniku ponudila možnost, da formira mladinsko delovno brigado. Ta možnost se je ponudila, ko je Temeljna telesno-kulturna skupnost Hrastnik sklenila urediti že precej zanemarjen stadion na Logu.

petih zjutraj, nakar so se začele običajne aktivnosti, telovadba, pospravljanje tabora in umivanje, zbor z dviganjem zastave, zajtrk ter odhod na delovišče. Brigadirji so delali od šeste do trinajste ure. Popoldansko življenje brigadirjev pa je bilo izpolnjeno s predavanji, športnimi aktivnostmi, strelja-

Del mladinske delovne brigade iz Hrastnika, ki je urejevala oba stadiona za proslavo 1. septembra

16. avgusta so se zbrali mladinke in mladinci, ki so se odločili za prostovoljno delo v tej akciji, na prvo sejo brigadne konference. Tu so se odločili, da bo brigada nosila naziv »Kamniško-zasavski odred«, da bodo organizirani v

njem ali zabavo. Zaradi potreb pa so nekaj popoldnevo namenili udarniški delu.

Prvega septembra so sodelovali na prvem zboru revirskih aktivistov OF v Hrastniku skupno z mladinskimi pohodnimi enotami,

Brigadirji pri urejanju stadiona in okolice

celodnevno življenje v brigadi in da je nujno, da se pomnoži število brigadirjev, saj je v začetku kazalo, da jih bo na delovišču le deset. Po treh dneh je bilo na delovišču že nad dvajset brigadirjev, ki so marljivo izpolnjevali vse postavljene naloge vseh štirinajst dni življenja na akciji.

Brigado je vodil komandant Ljubo Zalezina, njegov namestnik pa je bil Ivan Kepa, ki je že pravi veteran na mladinskih delovnih akcijah: lansko leto je bil na MDA »Beograd — Bar«, letos pa je na to delovno akcijo prišel iz MDA »Kozjansko 74«.

Brigadirski dan je bil zelo pester pa tudi zelo naporen. Mladinke in mladinci so vsajali ob pol

ki so se tega dne zbrale iz Zagorja, Trbovelj, Laškega in Hrastnika.

Kljub temu da niso lenarili in da so bile skoraj vse roke močno ožuljene, so na koncu dali obljubo, da se bodo teh in podobnih akcij še večkrat udeležili. Občinska organizacija Zveze mladine bo vsekakor morala v bodoče iskati možnosti za organiziranje tovrstne aktivnosti, saj uspeh mladinskih delovnih brigad nikakor ni majhen. To ne toliko zaradi dela, ki ga opravijo, kolikor zaradi socializacije mladega človeka in izobraževanja, ki je organizirano sporedno s tako akcijo.

-ti-

ŠOFERJI RAZVILI SVOJ PRAPOR

Pred 28 leti, to je eno leto po nepozabnem in zgodovinskem dogodku, rojstva nove Socialistične federativne republike Jugoslavije ter ob pričetku obnove porušene domovine, so takrat redki amaterji in šoferji tako imenovanih pločevinastih konjičkov ustanovili AMD HRASTNIK. Čutili so namreč, da je treba izobraževati tudi te vrste kadrov vzporedno z ostalimi dejavnostmi in skrbeti za organsko rast društva. To društvo

zato smo ponovno uredili druge prostore, za kar smo porabili nad 5.000 prostovoljnih ur. Povedati moramo, da tudi danes nimamo lastnih prostorov in smo še vedno najemniki. S tem, ko smo si za silo uredili prostore, se je nadaljevala druga akcija za pridobitev motornih vozil. Izkazala sta se Mestni odbor Hrastnik in enota JLA. Vozila, ki so jih prejeli, so bila nevozna, vendar z veliko dobre volje mehanikov kmalu uspo-

MOTO ZVEZE SLOVENIJE in plaket društva.

Danes tehnični razvoj, modernizacija, osebni standard in hitri tempo življenja narekujejo društvu predvsem drugačne naloge. Čas postaja zlato, zaradi tega je na pohodu popolna motorizacija. Osebni avto je življenjska potreba v zasebnem življenju in v poslu, zato smo dolžni nuditi vsakomur, ki želi znanje in sposobnost upravljanja z motornimi vozili. Tako gre po naši evidenci vsako leto skozi avto šolo več kot 70 kandidatov. Za izvrševanje te naloge smo si ustvarili primerne pogoje, razpolagamo s tremi vozili, lepo urejeno učilnico in učnimi pripomočki. Tudi kadrovske smo dobro zasedeni, delo lahko opravlja 6 instruktorjev. Imamo tudi predavatelje s predpisanimi pogoji, ki lahko poučujejo teoretični pouk. Moramo pa omeniti, da ta naloga praviloma ni primarna, glavna naloga je vključiti čim več članov, z njimi delati, jih vzgajati ter sodelovati z ostalimi organizacijami. Trenutno vključujemo 190 članov, kar predstavlja le 16 %, če upoštevamo, da je registriranih 1.259 osebnih avtomobilov in motorjev. V republiki je stanje članstva še nekoliko slabše. Povprečno je vključenih 14,8 %. Takšno stanje je nezadovoljivo in ga moramo čimprej popraviti. Po našem mnenju je zainteresiranost članov premajhna, z ozirom na letno članarino, ki znaša 100 dinarjev. Enako je ugotovila tudi nedavna skupščina AVTO MOTO ZVEZE JUGOSLAVIJE v Skopju. Predvidevajo se precejšnje spremembe v korist članstva. Nadalje moramo priznati, da je tudi društveno življenje skromno in nezanimivo. Del krivde moramo iskati v tem, ker zaradi iskanja finančnih sredstev preveč moči angažiramo za pridobitno dejavnost. Za nas ostaja odprto vprašanje, kdo nas bo vzel pod streho ali bo to interesna skupnost telesne kulture ali prosvete. Izdelan imamo bogat program bodočega dela, vendar je le-ta odvisen od drugih dejavnikov in to predvsem koliko pomoči bomo prejeli. Tu mislimo v glavnem na odgovorne za vzgojo kadrov — šoferjev, vzgojo v varstvu prometa in društveno dejavnost. Zelo tesno sodelujemo z Združenjem šoferjev Hrastnik, s svetom za tehnično kulturo skup-

Razvitje društvenega prapora AVTO-MOTO DRUŠTVA HRASTNIK

ščine Hrastnik, sosednjimi društvi AMD, manj pa obstaja sodelovanja in pomoči od družbenopolitičnih organizacij.

Naše društvo kljub 28 letom obstoja nima lastnega prapora, zato obstaja velika želja po razvitju prapora oziroma simbola društva. Ta želja se nam bo uresničila danes, zato nas še posebno veseli, da se to dogaja na dan, ko praznujemo občani svoj praznik, ob prazniku rudarjev, in ko se spominjamo rudarske gladovne stavke pred 40 leti. Nadalje smo se vključili v času velikih političnih zmag volivcev Jugoslavije, če upoštevamo, da so za nami volitve v vse skupščine od občine do federacije, v času, ko je za nami kongres ZK SR Slovenije in ZK SFRJ. Zadovoljni smo, da tudi mi člani Avto-moto društva Hrastnik prispevamo svoj delček tej politični zmagi naše družbe. Iz tega mesta se zahvaljujem v imenu UO vsem tistim, ki so prispevali svoj delež za nabavo prapora, predvsem pa se zahvaljujemo Skupščini občine Hrastnik, ki nas je vključila v program praznovanja in prevzela pokroviteljstvo nad razvitjem.

Ivan Urbajs

SPOR REŠEN

Takoj po začetku gradnje novega savskega mostu je prišlo do precejšnjega spora in vse preveč vroče krvi glede tega, ker so morali brodarji podreti svoj objekt. Do sporov in nesporazumov je prišlo predvsem zaradi nepravilne informiranosti in tudi nekaterih subjektivnih in objektivnih dejavnikov.

Da bi ta problem rešili, ki se je zdel na prvi pogled skoraj nerešljiv, so se v začetku avgusta sestali predstavniki Brodarskega društva Hrastnik in predstavniki skupščine občine Hrastnik ter predstavniki družbenopolitičnih organizacij. Na tem skupu so se dogovorili, da bodo vse dejavnosti za časa gradnje mostu preselili v zasilne prostore, takoj po končani gradnji pa bodo brodarji dobili

leseno barako, katero sedaj uporabljajo graditelji mostu, v poštve pa pride tudi varianta, da na tem mestu zgradi zidan objekt.

S športne strani gledano, moramo ugotoviti, da bo sedanje stanje vsekakor precej zavrlo kvaliteto delo z mladimi, tega se vsi zavajajo.

Glede na to, da je v tem primeru skupščina občine Hrastnik pokazala precej razumevanja za brodarje, je sedaj njihova naloga, da si čimprej zagotovijo sredstva za gradnjo potrebnega objekta ter ostalo dokumentacijo, da bi po končani gradnji mostu lahko v najkrajšem času ponovno usposobili primeren prostor za nemoteno delovanje kajakašev, kanuistov, modelarjev, potapljačev in drugih.

Strgaršek Janez

KAVZAR JANKO je prejel značko AVTO-MOTO ZVEZE SLOVENIJE

še danes zelo uspešno vzgaja člane, šoferje amaterje, iz katerih se razvija cela vrsta poklicnih voznikov, da ne govorimo o šoferjih za potrebe JLA. Torej naša naloga ni le vzgoja članov in nudenje društvenega življenja, temveč vzgoja predvsem mladih, ki žele pridobiti vozniško dovoljenje. Takšno delo zahteva časovno veliko angažiranja in sredstev v obliki prostorov vozil in učil.

Tako je bil prva leta v času tako imenovanega pionirskega dela poudarek na organiziranju in iskanju izhodišč za ustvarjanje pogojev rednega delovanja društva. V ta namen smo prirejali motorne dirke v letih 1949, 1950 in 1952 na progi Hrastnik — Čeče ter v letu 1966 Marno — Gore. Ta naloga je zahtevala sicer veliko prostovoljnega dela, v blagajno pa so pričela dotekati prva denarna sredstva, ki so omogočala nadaljnjo dejavnost. Obnovili smo dodeljene prostore za delavnice,

sobljena. S tem, ko smo začeli z avto šolo teoretičnega in praktičnega pouka, smo ustvarili prva redna sredstva, na drugi strani pa prevzeli dosti večjo odgovornost za poučevanje. UO se je moral poleg tega angažirati še za vzgojo članov in nečlanov, predvsem v varstvu prometa, iskanju najprimernejših oblik razvedrila v organizaciji in prirejanju strokovnih in poučnih pogledov avtomobilskih tovarn.

Moramo priznati, da je Avto-moto društvo Hrastnik v prvi polovici obstoja delovalo v mnogo težjih pogojih in razmerah, da je delo zahtevalo več dobre volje in več organiziranosti, če so hoteli zadovoljiti takratnim potrebam. Zato se njim iz tega mesta v imenu UO lepo zahvaljujem ter obljubljam, da bomo nadaljevali tradicijo. Za trud in požrtvovalnost pa se bomo nekaterim oddolžili s podelitvijo značk AVTO-

Del povorke članov AMD HRASTNIK dne 3. julija 1974

Osnovni pojmi o transportu proizvodov in materialov

SPLOŠNO O TRANSPORTNIH IN SKLADIŠČNIH NAPRAVAH

Za opravljanje transportnih nalog je človek že v najstarejših časih uporabljal le moč mišic in občasno razvijal primitivna orodja. Če si samo predstavljamo, kakšno ogromno delo je bilo opravljeno pri izgradnji veličastnih piramid v Egiptu, kopanju in vzdrževanju namakalnih sistemov v Babiloniji in Asiriji, lahko vidimo, kakšen pomen je imela tedaj pri opravljanju teh transportnih nalog človeška sila. S časom se je spreminjala in izpopolnjevala tehnika in s tem tudi način in tehnika transporta. Naloge iz transporta so postale tako zahtevne in težke, da jim človek ni bil več kos, prav tako njegovo telo ni bilo več primerno tem nalogam. Človek si je zato ustvarjal različne pripomočke od navadnega vzvoda do najsoodobnejših transportnih naprav, katere zopet zahtevajo človeško silo, vendar je s tem mišljena človekova umska sila. Čas igra pri tem čedalje večjo vlogo v sedanjih družbi, človek pa postaja prepočasn za opravljanje vse bolj zahtevnih nalog, katere pogojuje sodobna tehnologija. Človekovo delo, glede na razvoj življenjske ravni postaja vse dražje, medtem ko se znižuje cena različnih mehaničnih naprav. Človekova delovna sila je najdražji način izkoriščanja energije. Iz znanih podatkov je razvidno, da je vrednost dela katerega opravi človek za 1 KS, izraženo v dolarjih — 10 dolarjev. Ta ista vrednost pade na 0,75 dolarja, če delo opravlja žival in 0,04 dolarja, če to delo opravlja električna energija. Že iz teh podatkov je razvidno, kolikšna je vrednost transporta v vseh teh treh varianta. Zato je nujno, da se v teh variantah človekova energija nadomesti s cenejšo oziroma najcenejšo — električno energijo.

Vse te pogoje vzamemo v transportu kot merodajne. Same transportne naprave so proizvodne naprave, ki omogočajo opravljanje horizontalnih in vertikalnih sprememb kraja tovara, njihov namen pa je mehanizacija transportnega dela, ki povečuje produktivnost in olajša delo. Sama uporaba naprav za transportiranje pa je pomembna tam, kjer poleg zniževanja stroškov osvobaja delavca napornega in zdravju škodljivega dela. Pogosto je prav ta faktor odločilnega pomena pri izbiri transportnega sredstva. Če hočemo vpeljati mehanizirano napravo za transport, se moramo odločiti za bolj mehanizirano, katera pa nam ne bo podala povečanje ekonomičnega poslovanja, vendar nam bo zelo olajšala delo delavcev, zaposlenih na teh mestih. Željeni rezultati se pokažejo šele v daljši dobi z boljše delovno sposobnostjo. Izraziti primeri so nakladanje in prekladanje težkih bremen.

Glavne prednosti mehanizacije transporta so:

- zniževanje direktnih transportnih stroškov z zmanjšanjem števila delovnih ur,
- transportne naloge se opravljajo hitreje in se o tem zagotavlja nemoten potek proizvodnih nalog,
- zmanjšuje se možnost preu-trujanja transportnih delavcev, s

tem pa tudi obolevanje delavcev,

— število nezgod je pri delu veliko manjše,

— mehanizacija zahteva višjo kvalifikacijsko strukturo, s tem pa je povezano zviševanje sposobnosti delavcev in seveda zviševanje osebnih dohodkov.

— povečuje se delovni učinek posameznega delavca, s tem je povezano zmanjševanje števila delavcev na transportu, prav ta pa nam omogoča, da jih angažiramo v neposredni proizvodnji.

Če mehanizacijo poimenujemo avtomatizacija lahko rečemo, da prav avtomatizacija delavca v polnem smislu besede osvobaja. Ker delavec v transportu ne opravlja več svojih del v takem obsegu kot pred uvedbo avtomatizacije. Delavčeva naloga je, da v tem mehaniziranem procesu upravlja in nadzoruje napravo, s katero opravlja določene naloge. Vse prednosti mehaniziranega transporta so v svetu že dolgo znane, pri nas so se začele uveljavljati šele v zadnjih desetih letih. Veliko se namreč še uporablja delovna sila — človek kot neposredni izvajalec transportnih nalog. Same naprave so slabo vzdrževane in zastarele, v velikih primerih že amortizirane. V vseh tehnoloških postopkih se vidi, da smo dosedaj prav malo pozorno stii posvečali mehanizaciji notranjega transporta in skladiščenja.

Stopnje mehanizacije so zelo različne od enostavnih naprav do popolno avtomatiziranih. Tehnika transporta, ki se v zadnjem času tako intenzivno razvija, je zrasla iz zahtev po prevzemu in odpošiljanju vedno številnejših raznovrstnih blagovnih pošilk — transport. Za vse to pa se transportne naprave razvrščajo v posebne skupine. Imamo veliko vrst transportnih naprav, katere različni avtorji delijo v različne grupe. Najprimernejše je grupiranje, katerega navajam.

Transportne naprave ločimo po njihovem načinu delovanja in glede na intenzivnost v kontinuirne ali neprekinjeno delujoče — delujejo v času svoje aktivnosti enakomerno brez časovnih presledkov.

Druga vrsta so neprekinjeno delujoče transportne naprave, ki delujejo prekinjeno v različnih časovnih presledkih. Ločimo jih tudi glede na vezanost na tla; njihovo delovanje je vezano na tla — trda podlaga, na kateri se gibljejo (železnica, elektrovozički viličarji, avtomobili). Druga skupina teh naprav je prosta tal. To so naprave, ki se gibljejo nad tlemi (transporterji, valjčne proge, viseče proge, žičnice) ali naprave, ki transportirajo pod tlemi (cevni transporterji napeljave).

Transportne naprave ločimo tudi po tem, da med obratovanjem spreminjajo same sebi svojo prostorsko lego — odločilna je gibljivost dela naprave in ne celote. Te naprave so popolnoma vezane na prostor, kjer delajo (kontinuirani transporterji, žičnice, dvigala) in gibljive transportne naprave, ki pa se gibljejo le po določeni poti (vse tirne naprave, mostna in portalna dvigala). Poleg omenjenih dveh imamo še prosto gibljive, ki niso vezane na kraj, ne na določeno linijo, torej se gibljejo prosto z lastnim ali tujim pogonom

(vse vrste vozičkov, viličarji, avtomobili).

V odnosu na pogon, ločimo transportne naprave v naprave z lastnim motorjem, ki izkoriščajo mehansko silo za svoje gibanje, in naprave brez lastnega pogona, to so naprave, ki izkoriščajo neko mehansko silo za premikanje.

Možnosti je še več, tako jih delimo še v namensko uporabo za daljše razdalje, za različne tovore in podobno. Za boljše razumevanje pa se te naprave delijo v:

- ročne transportne naprave,
- mehanizirane transportne naprave,
- dvigala,
- kontinuirane transporterje,
- skladiščne naprave.

POSTAVLJANJE TRANSPORTNIH NAPRAV

Notranji transport ima nalogo vršiti premik celotnega materiala v podjetju. Vsa gibanja pa morajo biti izvršena v skladu s proizvodnim procesom. Pri tem pa moramo gledati, da je transportna naprava izbrana tako, da ni sama sebi namen, ampak da je sposobna opravljati vse zadane naloge. Zato je potrebno že pri izboru upoštevati vse elemente, ki bodo vplivali na njeno uporabo. Pravilno funkcioniranje transportnih naprav pa je treba zagotoviti z ločenim postavljanjem transportnih nalog. Naloge morajo biti tako oblikovane, da je izkoriščenost naprav popolna. Pravilno in popolno izkoriščanje naprav pa omogočimo s predpisanim načinom dela, ki mora biti čim bolj natančno izdelan. Točen plan izkoriščanja posameznih naprav in njihova angažiranost pri določenih operacijah mora biti sestavni del operativnega plana notranjega transporta. Pri tem pa moramo predvidevati, da je za racionalno izkoriščanje transportne naprave važna strokovna izobrazba delavcev, ki te naprave upravljajo. Nepopolna izobrazba ali poučenost nam način dela otežkočata predvsem v pogledu obnove naprav in okvar tovorov niso pa redki slučaj, ko pride do delovnih nezgod.

Transportne naprave morajo biti redno in pravilno vzdrževane, kar je pogoj za njihovo nemoteno delovanje. Zato je primerno izdelati predpis oziroma plan vzdrževanja, ki mora zajeti:

- redno čiščenje in mazanje naprav,
- redne preglede in servise,
- operativno popraviljanje poškodb in napak,
- zamenjavo dotrajenih ali poškodovanih delov,
- zajemanje stroškov vzdrževanja za vsoto transportnih naprav.

Preprečevanje nezgod pri ravnanju s transportnimi sredstvi

Direktno ali indirektno povzroči nezgode pri transportu precejšnja škoda. Pri teh nezgodah se lahko poškodujejo delavci, naprava in tovor, vse to pa je povezano s stroški v obliki boleznin, materialnih stroškov popravil in okvar tovara. Še večji pa so stroški, ker zaradi naštetih vzrokov pride za določen čas do prekinitve tehnološkega postopka. Vse to nas primora, da storimo preventivne ukrepe, ki naj zagotovijo varnost notranjega transporta, našajajo se na:

- transportne naprave,
 - prometne poti,
 - transportne delavce,
 - postopek dela pri transportu.
- Naprave morajo biti izdelane in opremljene tako, da same ne povzročajo nezgod. Zato moramo:

- transportne naprave redno vzdrževati,

— izločiti poškodovane transportne naprave,

— zavarovati na napravah vsa mesta, ki so lahko izvor nezgod (prenosi, gibljiva mesta in drugo).

Prometne poti oziroma njihova neurejenost so večkrat izvor nezgod. Njihovo pravilno oblikovanje in redno vzdrževanje pa te nezgode zmanjšuje. Zato je potrebno:

- točno označiti poti z vidno barvo,

- odstraniti vse ovire na poti,
- prometne poti zadostno osvetliti,

- redno vzdrževati poti.

Delavci, ki delajo pri transportu povzročajo nezgode zaradi neznanja ali nepazljivosti. Te vrste nezgod preprečimo z:

- poučevanju delavcev o ravnanju z napravami,

- določanjem takih nalog za katere so fizično in intelektualno sposobni,

- zavarovanjem delavcev s potrebnimi zaščitnimi sredstvi in napravami.

Celotno varnost transporta pa zagotavlja točno predpisan način dela, točno predpisani delovni postopki pri izvajanju transportnih operacij pri tem pa moramo skrbeti za izvajanje teh predpisov,

- predpisati vrste bremena, ki se smejo prevažati z določeno napravo,

- ločiti osebni in tovarni transport,

- zavarovati tovore pred padci,

- skrbeti, da naprave niso preveč in previsoko naložene in preobremenjene.

Inž. Franc Kalšek

Ob končanih delih in otvoritvi TRIM steze »LAZ« na Dolu pri Hrastniku, se želimo

JAVNO ZAHVALITI

vsem posameznikom, kot delovnim organizacijam ter OSS in TKS, ki so na kakršenkoli način pomagali pri izgradnji tega koristnega rekreacijskega objekta.

Želimo in upamo, da bodo ta objekt s pridom izkoriščali ter ohranjali vsi občani naše občine. Pri obisku želimo slehernemu obiskovalcu obilo razvedrila kot tudi dobrega počutja.

Gradbeni odbor
Erman ing. Silvin

VROČA RAZMIŠLJANJA O PORTOROŽU, DELAVSKEMU TURIZMU IN ŠE KAJ

V zadnjem času vse pogostejše slišimo besedi »delavski turizem«. Med letošnjim letovanjem v Portorožu sta mi ti dve besedi neprestano prihajale na misel, bodisi na plaži, v domu ali pa na večernem potepanju. Bolj ko sem

Jože Bremec, avtor članka

o tem premišljeval, vse manj sem bil prepričan v to, kar naj bi ti dve besedi pomenili. To in še nekatere druge stvari so me privlekle na misel in odločitev, da napišem nekaj besed za naše glasilo. Hkrati sem zaprosil za nekaj mišljenj tudi osebe v našem domu in poprosil dopustnike, da dajo nekaj odgovorov na postavljena vprašanja. Morda se bo kdo vprašal, kaj neki hočem? To sem se tudi sam vprašal. Vem, da s svojo reportažo ne bom kaj dosti dosegel. Ostalo pa mi bo v uteho vsaj to, da bodo mišljenja ostalih kot moja prišla do ušes tudi drugim in jim ostala v premislek. Kajti ne morem se znebiti prepričanja, da delamo vse preveč napak tako mi v podjetju, kot v naši družbi nasploh. Žal ob vsem tem ostanemo molčeči, če pa že kaj rečemo, pa je to vse prej kot glasno. Zato tudi ta reportažni zapis. Iz razgovorov sem razbral tudi, da vse premalo skrbimo za naš dom, za katerega smo oddeli kar lepe milijončke (k sreči še stare). Pred sezono komaj da se spomnimo na naše domove. Šele ko je treba začeti z delom, iščemo osebe za domove (Portorož). Seveda se pri taki organizaciji zadovoljimo s komerkoli. Sicer pa saj imamo v Portorožu Pepota (tov. Barič), ki bo vso stvar uredil? Pa poglejmo, kaj pravi osebe v portoroškem domu. Vsem sem zastavil enaka vprašanja.

— **ZAKAJ STE SE ODLOČILI ZA DELO V NAŠEM DOMU?**
— **JE DELO NAPORNO? VAS JE DOVOLJ ZAPOSLENIH?**
— **KAKŠNI SO ODNOSI?**

BIDERMAN BRIGITA — servirka

— Moram priznati, da me delo v našem domu zelo veseli, zato tudi moja odločitev, da pridem letos ponovno sem.

— Seveda je delo v takšnem tempu zelo naporno. Toda če ima človek voljo, premaga vse težave in napore. Važno je, da so dopustniki zadovoljni.

— Glede odnosov nimam nobenih pripomb.

POTOČAN MARTINA — glavna kuharica

— Zakaj sem se odločila? Vzrok je predvsem eden. Po smrti moža

sem ostala sama, sama v svojem dolgočasju. Tako mi ni preostalo drugega, kot da grem med ljudi, in pozabim na samoto. Dom v Portorožu se mi je zdel kot nalašč primeren. Prijavila sem se na razpis in tako sem sedaj tu. Rada pa bi omenila, da sem se prijavila za drugo pomočnico kuharice. No, situacija je kasneje vse postavila na glavo. Ker niso uspeli angažirati glavne kuharice, sem po dolgem pregovarjanju upravnika sprejela to odgovorno mesto. Seveda so mi pri tem zelo pomagali tudi ostali zaposleni v domu, tako da sem se sčasoma kar nekako privadila.

— Delo je res naporno, toda to sem vedela že tudi prej. Glede števila zaposlenih nimam pripomb. Rada pa bi opozorila na naše delovne obleke, ki so vse prej kot primerne in nikakor ne ustrezajo našemu delu.

— Glede odnosov, tako med personalom kot dopustniki, nimam nobenih pripomb in sem zelo zadovoljna.

In kaj pravi JOŽE BARIČ — upravnik doma v Portorožu

— Odločitev! Katera? Moram priznati, da je več stvari vplivalo na mojo odločitev, da se prijavim

na razpis za sedanje delovno mesto. Kot delovni invalid ne morem več opravljati svojega poklica. V vseh teh letih invalidnosti sem opravljal že razna dela, tako da mi je šlo že vse skupaj malo na živce. Ker sem bil še prej vrsto let referent za letovanja pri sindikatu, sem to delo tako vzljubil, da mi je kar nekako priraslo k srcu. Z ustanovitvijo novega delovnega mesta se mi je ponudila priložnost, katero sem, kot vidiš, tudi uspel realizirati. Moram poudariti, da sem bil edini kandidat.

— Delo je predvsem v sezoni zelo naporno, tako traja delovni dan za vse nas od zgodnjega jutra do poznega večera. Sicer je zame osebno letos že bolje, ker sem se z družino preselil v Portorož, v naš dom. Po drugi strani pa naraščajo težave ravno tam, kjer jih ne bi smelo biti. S formiranjem TOZD smo pričakovali več, tako pri poslovanju kot samoupravljanju. Žal pa je še slabše, vsaj kar se tiče našega doma, katerega upravnik sem. Pomoči skoraj da ni od nikoder. Odgovorni iz podjetja ne spremljajo našega dela in jim ni mar za naše težave. Nihče ne prihaja na kontrolo po dogovoru. Največkrat sem prepuščen sam sebi in primoran sam ukrepati, vendar kot ka-

že, to nekaterim ne ustreza in potem kritizirajo moje in naše delo, čeprav se trudimo, da bi vse potekalo v najlepšem redu. Poleg težav, katerih ni malo in jih tokrat tudi ne bi mogel vse naštet, poleg dela, katerega kljub vsemu opravljam z veseljem, pa se mi je letos zgodilo še to, da prejemam manjši osebni dohodek, kot mi je bil po prvotni odločbi dodeljen. Rad pa bi omenil še nekaj. Pri izbiri osebja bi bilo treba poskrbeti tudi za zdravstvene preglede, tako da se ne bi ponovila letošnja situacija, ko so morale posameznice na preglede v Piran, Portorož in Koper, kar je trajalo več dni. Doma pa se da to storiti v dveh dneh za vse, da o posledicah take neodgovornosti odločitev niti ne govorimo. Sicer pa se mi zdi, da se bomo o problemih letovanja, kot organiziranja in vzdrževanja naših domov morali enkrat temeljito pogovoriti. Naj omenim samo nekaj glede vzdrževanja doma. Za vsako malenkost moram telefonirati v Hrastnik. Preden je izdana naročilnica, nabavljen material in popravilo izvršeno, pa traja celo večnost. Zato se mi zdi bolj primerno, da bi imeli določena sredstva za vzdrževanje doma na razpolago tukaj sami. Tako bi lahko hitreje ukrepali, pa tudi stroški bi bili manjši.

— Z odnosi? V letošnji sezoni vsaj do sedaj nimam kakšnih posebnih težav in pripomb. Ravno tako sem zadovoljen tudi z dopustniki. Seveda pa pri tako velikem številu ljudi pride kdaj pa kdaj tudi do kakšnih nesoglasij. Zato koristim to priliko, da se prek teh vrstic opravičim vsem tistim, ki menijo, da jim je bila storjena kakšna nepravilnost.

Tako pravi tovariš Barič. Pepo mi je potožil in pohvalil še marsikaj. Če bi hotel vse zapisati, bi porabil kar precej prostora, vendar namenoma nekatere stvari ne bom omenil, ker pričakuje, da bodo posamezniki v teh vrsticah spoznali svoje napake in jih poskušali odpraviti.

— **KOLIKORAT STE ŽE LETOVALI V PORTOROŽU?**

— **ZAKAJ SE ODLOČATE ZA LETOVANJE V NAŠEM DOMU?**

— **KAJ MENITE, DA JE TREBA STORITI, DA BI BILO LETOVANJE ŠE PRIJETNEJŠE, OZIROMA KAJ MENITE, DA V SEDANJEM NAČINU LETOVANJA NE USTREZA?**

VENE MARIJA — delavka v brusilnici

V Portorožu sem letos letovala že petič.

Sem prihajam zato, ker mi je tukaj zelo všeč in se zelo dobro počutim.

Glede načina letovanja nimam nobenih pripomb. Ne vem...

LAPORNIK IVAN — strojnik v TOZD II

V Portorožu sem letos prvič.

Moram reči, da letujem večinoma v naših domovih. Lani sem bil v Bohinju, letos tukaj, prihodnje leto pa spet v našem domu. Vzrok pa je povsem preprost: ekonomska plat. Ob takšnih cenah si človek težko privoščiti letovanje z družino kje drugje.

Nimam pripomb glede načina letovanja. Osebnost pa imam pripombe glede hrane. Porcije so se mi zdele premajhne. Ne vem, mogoče zaradi tega, ker imam po prestopu bolezni izredno potrebo, toda istega mišljenja so bili še nekateri.

ŽLINDRA FERDO — VK strugar

Letos sem že tretjič letoval v Portorožu.

Zakaj? Zato, ker je za naše družine takšno letovanje še najbolj dostopno. Sedanja oblika letovanja se mi zdi v redu. Rad pa bi pripomnil nekaj. Takšna tovarna, kot je naša, bi morala več sredstev investirati v svoje domove. Predvsem okolico doma v Portorožu je potrebno temeljito urediti.

KRSNIK FRANJO — vodja plan-sko analitske službe

Do sedaj sem letoval že šestkrat.

V Portorož prihajam predvsem zaradi tega, ker se v tej sredini zelo dobro počutim. Čas mi mine precej hitreje kot kje drugje, pa tudi debate in vzdušje je prijetnejše.

(Nadaljevanje na 7. strani)

Piran - Portorož

Tekmovanje ribičev s piknikom

V zgodnjih nedeljskih urah 18. 8. 1974 smo se odpravili ribiči na tekmovalstvo v rezervat pri Litiji. Večina jih je odšla z avtomobili, nekaj pa je seveda še ostalo tistih ribičev, ki se morajo prevažati z vlakom. Zbirno mesto je bilo določeno pri pošti v Litiji, toda na žalost precejšnjega števila ribičev je bila restavracija pri pošti zaprta, tako da nismo mogli tam splahniti suha usta. Tako smo se kaj hitro odpravili na sam kraj tekmovalstva, na sipino. Zatem so

naredili tudi razpored tekmovalcev po mestih lova. Vodstvo tekmovalstva je prineslo tudi nekaj okrepčila — za mazanje trnka — tako da je slaba volja kaj hitro izginila. Razpoloženje samih tekmovalcev je bilo tako boljše, zato smo kmalu po ureditvi startnih mest pristopili tudi k žrebanju. Samo žrebanje je bilo hitro opravljeno in ugotovili smo, da je tokrat rekordno število prijavljenih tekmovalcev — ribičev, kar 43. Tako je prišlo celo do precejš-

nje prenatrpanosti tekmovalcev, kar je oviralo tekmovalce same. O takšnem načinu tekmovalstva bo potrebno v prihodnje nekoliko bolj razmisliti, saj morajo biti pogoji za kakršno koli tekmovalstvo dobri — torej boljši kot so bili sedaj.

Tekmovanje je trajalo dvakrat uro in pol. Prav tako ne moremo trditi, da je bil ulov dober, toda rib za piknik je bilo vseeno zadosti. Tudi čas tekmovalstva je bil z ozirom na izredno vročino neprimeren, od 7. ure do 10.30. V bodoče bomo skušali pričeti vsaj eno uro prej, kar bo verjetno vplivalo tudi na ulov.

Po končanem tekmovalstvu se je pričelo s tehtanjem plena. Tekmovalci so se uvrstili takole:

1. mesto je zasedel Ekič Đemal — 624 točk

2. mesto je zasedel Podlogar Bogomir — 398 točk

3. mesto je zasedel Pikel Branko — 312 točk

Tudi ostalim sedemnajstim ribičem je bil lov naklonjen, a manj od prvih, žal pa je kar 23 tekmovalcev ostalo brez plena, med njimi lahko navedemo tudi sta-

rejše, dobre ribiče. Vzrok smo že delno navedli, vendar to ne zmanjšuje uspeha zmagovalcev, ker so bili izredno prizadevni pri tekmovalstvu. Zmagovalci so prejeli lepa darila (za ribolov), kar naj jim bo spodbuda za naprej.

Po končanem tekmovalstvu smo se vsi odpravili na Savo, kjer so tekmovalci imeli pripravljeno skromno kosilo, nato pa je bil piknik pod »Brdajzem« pri Savi. Na voljo je bilo zadosti rib, tako da so ljubitelji rib prišli na svoj račun. Tudi nekaj domačega vina je bilo poleg pečenih rib, tako da je mnogim precej dobro stekel jezik. Ne želim opisati te diskusije, ki so se medtem vršile, kajti stari pregovor pravi, da »ribičem« ne smeš verjeti veliko, kadar govorijo o lovu in ulovu. Upam, da se strinjate s to pripombo.

Torej za vse je bilo v nedeljo preskrbljeno, tako da nam bo ta dan po vsem lepem ostal še dolgo v spominu, ter se bomo radi odzvali tudi drugo leto na tekmovalstvo in piknik.

Torej ribiči, dober prijem!

Karli Grčar

Vroča razmišljanja o Portorožu

(Nadaljevanje s 6. strani)

Sem mnenja, da je sedanji način letovanja v redu. Imam pa eno pripombo. Namreč, zdi se mi, da bi mogli v doglednem času poskrbeti, da bi povečali kapacitete doma, tako da bi v čim večjem številu naših ljudi omogočili letovanje v Portorožu. Pa še nekaj. Po sindikalni listi bomo v bodoče dolžni izdajati 10 % mase za letni dopust za razvoj delavskega turizma. Zato sem mnenja, da bi bilo potrebno ta sredstva nameniti predvsem za razširitev (pridobitev) novih kapacitet v še kakšnem drugem obmorskem kraju. Na ta način bi naši ljudje lahko ne samo letovali, ampak tudi izbrali kraj letovanja.

PLATINOVŠEK KAREL — vzdrževalec butanskih naprav

V Portorožu sem letos letoval drugič.

V prvi vrsti zaradi cenenosti, kajti kam drugam, recimo v hotel, ne morem, ker mi to žep ne dopušča.

Glede na obliko letovanja nimam nobenih pripomb. Zdi se mi celo, da se je precej stvari popravilo na bolje. Predvsem je večja disciplina v domu. Tudi hrana se mi zdi v redu. Zato si želim, da bi tudi v prihodnje ostalo letovanje na takšnem nivoju, predvsem kar se tiče cen seveda. Pripomnil pa bi rad samo nekaj. Po mojem bi morali malo bolj urediti okolje doma, kar bi po mojem mnenju samo še izboljšalo že tako kar prijetno počutje.

ZALETEL VILI — brigadir pihalcev

V Portorožu letujem odkar smo kupili dom.

Sem prihajam zato, ker mi je všeč, pa tudi cene so še kar primerne.

Kakšnih posebnih pripomb nimam. Moti me samo oddaljenost doma od morja, zato se mi zdi, da ne bi bilo slabo, če bi se dalo nabaviti kombi za prevoz predvsem starejših ljudi in majhnih otrok.

Se bi lahko koga povprašal za njegovo mnenje, vendar sem prepričan, da kaj bistveno novega ne bi zvedel. Kot sem že uvodoma omenil, se ne morem znebiti občutka, da bi ljudje še marsikaj povedali, vendar ne vem, zakaj si tega ne upajo. Žal ima lahko takšen molk tudi negativne posledice. Zato naj na koncu dodam še nekaj svojih ugotovitev. Lahko rečem, da smo lahko še kako zadovoljni, da imamo svoje domove. Ne vem, koliko bi bilo tistih sreč-

nežev, kateri bi si lahko privoščili dopust z družinami v hotelih ob takšnih cenah, kakršne »kraljujejo« trenutno na Slovenskem Primorju. Kajti odšteti za steklenico piva starega jurja ali pa še več,

Tartinijev trg v Piranu

da o Radenski in vinu niti ne govorim. Kje pa je še pijača in sadje za otroke. Vse te cene te tako oskubijo, da bi šli lahko morje samo pogledat, če je še slano. Žal je po cenah sodeč že zdavnaj preraslo. Pa ne mislite, da so samo cene tiste, ki spravijo človeka v slabo voljo. Ne! So še druge stvari, ki poštenega Slovenca zabolijo globoko v srcu. V tem babilonu sonca, vročih hlačk, mini minijev, kopalk in vsega častitega perila, ki komaj še kaj človeškega skriva, se domači turist počuti dokaj bedno. Slovenska beseda, katero tako vneto zagovarjamo in smo nanjo ponosni, slovenska beseda, za katero se je Kaplan Martin Čedermac tako zagrizeno in vneto boril, komaj da je tu v tem babilonu še kaj vredna. Natakariji in ostalo strežno osebje po gostinskih objektih vse raje vidijo tuje turista, ki se bohotno prizibljuje v lokal. Tu se vse gleda skozi prizmo deviz in debelo nabasanih denarnic. Pa ni važno, ali je ta ali pa ta. Samo da je doma onkraj naše ljubljene domovine. Saj ni važno, kaj misli. Važno je, da je prišel zapravljeni. No in tako in tako naprej. Domači turist pa lepo glej in premišluj. Premišluj, kaj pomenita tisti dve besedi, ali kako se že rečeta, no, sem se že spomnil »delavski turizem«, da »delavski turizem«.

ODBOR ZA POSLOVNO POLITIKO

je na svojem V. rednem zasedanju, dne 9. 8. 1974 sprejel naslednje sklepe:

1. Pod drugo točko dnevnega reda je odbor obravnaval poročilo o rezultatih poslovanja podjetja kot celoti v dobi januar—junij 1974 s primerjavo z isto dobo leta 1973 in s planom za leto 1974 in ga potrdil.

Za izplačilo osebnih dohodkov za mesec JULIJ 1974 se določi vrednost točke v višini 1,03 din.

2. Pod tretjo točko dnevnega reda je odbor sprejel sklep, da tov. Mlinar Martin in dipl. inž. US Aleksej izvršita službeno potovanje v ZR Nemčijo k firmi »Rolla« v zvezi z dobavo steklenic »bonekamp«.

Za potovanje je odobril 11/2 dnevnice na osebo.

3. Pod četrto točko dnevnega reda je odbor obravnaval razne vloge, in sicer:

a) Ribiški družini Hrastnik je sklenil dodeliti finančno pomoč

za razvitje prapora v višini 1.000 dinarjev.

Na željo ribiške družine je bil za razvitje prapora določen inž. Tužar Jože, ki bo nadomeščal tovariša direktorja.

b) Zvezi vojaških vojnih invalidov Hrastnik se dodeli finančna pomoč v višini 1.000 din za organiziranje srečanja vseh vojaških vojnih invalidov občine Hrastnik.

c) Odbor za športno rekreacijo Steklarne Hrastnik je podal odboru poročilo in obračun stroškov steklarskih iger »Tjentište 74«. S tem v zvezi je odbor potrdil poročilo in obračun stroškov, ki so nastali v zvezi z udeležbo naših športnikov na steklarskih športnih igrah na »Tjentištu 74«.

Vodja gospodarsko planskega sektorja tov. Korbar Heda naj poišče možnost vrnitve finančnih sredstev v zvezi s stroški, ki so nastali z udeležbo na steklarskih športnih igrah.

Habjan Gizela

Pogled na del udeležencev zborovanja v Hrastniku

HRASTNIK DOBIL TRIM STEZO

V soboto, dne 24. 8. 1974, je Hrastnik dobil prvo telovadnico v naravi. Skromne otvoritve prve TRIM steze, se je kljub slabemu vremenu udeležilo kar lepo število občanov Hrastnika in Dola. V velikem številu pa je bila zastopana predvsem mladina.

Miselna graditev takega objekta se je porodila v vrstah starejših članov TVD Partizana Dol že preteklo jesen. Po krajši konsultaciji na nivoju občine in krajevne organizacije SZDL Dol pri Hrastniku je bil sestavljen gradbeni odbor. Lahko rečemo, da so se člani odbora, ki je bil sestavljen mimogrede iz samih zbranih družbenopolitičnih in športnih delavcev z Dola, zelo marljivo in s polno mero odgo-

vornosti lotili zastavljene naloge. Težavam je delo na objektu kar Delo so si razdelili med seboj nalepo napredovalo. Krajevna skupnost pa je istočasno pričela tudi z ureditvijo ceste od Jutranjke do Beravske. Eno k drugim. Kontinuirano delo, precej prostovoljnih delovnih ur, polna pomoč pri izdelavi orodij in postavitev le teh na posamezne postaje ter vse ostalo, je prineslo do skupnega cilja.

In kakšna je proga? Kot večina prog v Sloveniji je tudi ta dolga grajena po vzorcu švicarskih prog Vitta Parrkur. Dolga je približno 1500 m in vsebuje dvajset postaj. Leži v gozdu nad Jutranjko na področju terena Laz. Od tod tudi njeno ime. Grajena je tako, da prvih nekaj postaj vsebuje izvajanje prostih vaj in vaj

razgibavanja. Postaje od številke 8 do približno 15 zahtevajo vaje moči in vzdržljivosti, medtem ko so nazadnje postaje grajene tako, da obiskovalcu nudijo sprostitev telesa po obisku proge in mu obenem nudijo možnost samokontrole po končanih vadbah. Celotni del proge leži v gozdu. Start in cilj se nahajata skoraj na istem mestu. Pred startom je precej velik ograjen prostor, kjer je dana široka možnost igranja malega nogometa, odbojke, badmintona in podobnih iger. Velika prednost TRIM steze je tudi v tem, ker ni raztegnjena in se nahaja na razmeroma majhnem prostoru. Da bi bilo počutje in obiski steze še prijetnejši, nameravajo graditelji na jasi pred startom postaviti majhno brunarico, ki naj bi služila kot garderoba in informativna pisarna. Kmalu bodo na voljo tudi kontrolni TRIM kartončki, kateri so že v izdelavi v trboveljski TIKI.

Vsem obiskovalcem pa bi radi omenili tudi to, da so avtobusne zveze med Hrastnikom in Dolom zelo ugodne. Pristop do steze z Dola je v celoti zelo dobro in vidno označen. Z avtobusne postaje na Dolu pa do steze je slabih 15 minut hoje.

Zakaj TRIM steza? O njenih vsesplošnih koristih ne bi radi ponavljali, ker je bilo o TRIM športu za vsakogar, predvsem v zadnjih dveh letih zelo veliko napisanega. Trenutno je v Sloveniji okrog dvajset TRIM stez, vendar to število narašča iz dneva v dan. Razveseljivo pa je predvsem spoznanje, da so vse te steze zelo dobro obiskane. Po nekakšnem začetnem odporu so se ljudje kaj hitro navdušili nad takšnim načinom sprostitve, tako da tovrstne objekte s pridom uporabljajo. Verjetno se bo kdo vprašal, zakaj smo gradili stezo ravno na Dolu. Vzrok je samo eden, toda odločilen. Na celotnem območju hrastniške občine je samo ta predel zaenkrat še zaščiten pred plini in sajami. Poglavitno za TRIM steze pa je, da ležijo na svežem in čistem zraku.

Stroški! Že uvodoma smo omenili, da so orodje izdelale hrastniške delovne organizacije. OSS in TTKS pa sta priskočila na pomoč s finančnimi sredstvi v skupni višini 13.000 din. Seveda bi bili izdatki mnogo večji, če ne bi bila večna dela opravljena s prostovoljnimi delom. Finančno pomoč so graditelji porabili predvsem za table z napismi, nakupom mreže, s katero je ograjen prostor pred startom in pa za prevozne stroške pri dostavi orodja ter gradbenega materiala.

In kaj pričakujejo graditelji? Predvsem to, da njihov trud ne bi bil zaman. Ta trud pa boste poplačali prav vsi, če boste obiskovali stezo. Obisk steze je brezplačen in časovno neomejen. Steza je namenjena širokemu krogu ljudi, neomejeno na starost in šport. Poleg tega pa pričakujemo, da bodo stezo s pridom uporabljale tudi vse športne ekipe za svoj kondicijski del treningov.

Na koncu naj še omenim, da je stezo po krajšem slovesnem govoru predsednika gradbenega odbora Ermana inž. Silvina odprl in izročil svojemu namenu eden najstarejših članov TVD Partizan Dol Jože Dragar.

J. P.

ŠPORT

V okviru proslavljanja dneva vstaje so se na kegljišču za Savo pomerile 6 članske ekipe posameznih TOZD Steklarne Hrastnik. Zmagala je prva ekipa TOZD I. s 483 podrtimi keglji, pred ekipo DSSS 473 in drugo ekipo TOZD I. s 415 podrtimi keglji.

Čeprav imajo brodarji v zadnjem času velike težave z objektom, pa vseeno žanjejo lepe uspehe na domačih in tujih vodah. Mladi kajakaši in kanuisti so na letošnjem slovenskem pionirskem prvenstvu na Muri pri Radencih osvojili kar 7 prvih mest, poleg tega pa so tudi ekipni prvaki Slovenije za leto 1974.

Enkrat je bil pogled na približno 1000 gledalcev, ki so ob občinskem prazniku na igrišču na Logu spremljali prijateljsko košarkarsko tekmo med ljubljansko Olimpijo in zagrebško Lokomotivo. To je dokaz več, da se mladi Hrastničani zanimamo za kvalitetne športne prireditve.

Renoviranje športnih objektov na Logu se je že pričelo. Nekaj sredstev je dala TTKS občine Hrastnik, tako da bodo do pričetka jesenskih tekmovalnih objektov vsaj delno popravljeni, saj so do sedaj dajali dokaj klavrn videz in verjetno tudi sliko stanja hrastniškega športa.

Ali to ni uspeh? Na državnem prvenstvu kajakašev in kanuistov v slalomu, ki je bilo letos 22. julija na Savi v Tacnu, je med kajakaši zmagal Ibrahimbegović (Vrbas, Banja Luka), Hrastničan Barič Franc ml., pa je zasedel 4. mesto z zaostankom za prvim za 20,2 točke. V kanuju dvosedu sta Hrastničana Halzer-Vovk zasedla 5. mesto. Ekipno so Hrastničani bili tokrat sedmi.

Jugoslavijo je na mednarodnem tekmovalju kajakašev in kanuistov v Franciji zastopala reprezentanca Slovenije. V slalomu in spustu v izredno hudi mednarodni konkurenci je Hrastničan Barič Franc ml. zasedel odlično 10. mesto in bil tako najuspešnejši Jugoslovčan. Med drugim je premagal tudi letošnjega državnega prvaka Jugoslavije Ibrahimbegovića iz Banje Luke in odličnega Biteznička iz Nove Gorice. Nastopila sta tudi kanuista Halzer-Vovk in od osmih posadk zasedla 7. mesto, vendar je treba poudariti, da sta se v drugi vožnji zaradi izredno slabe opreme komaj prebila do cilja in rešila iz izredno divje vode.

Da, tudi na državnem prvenstvu so bili najmlajši hrastniški brodarji zelo uspešni. V skupnem seštevku so na reki Nišavi pri Nišu na letošnjem državnem prvenstvu v kajakah in kanujih na divjih vodah osvojili 2. mesto. Kanuista Halzer-Volk sta premočno zmagala in sta tako letošnja državna prvaka, pa tudi drugi so se odrezali.

Ampak tudi strelci ne mirujejo. Na medobčinskem tekmovalju 4 članskih ekip z MK puško na strelišču SD »Steklar« Hrastnik je sodelovalo 6 občinskih ekip, ki so dosegle naslednje rezultate: 1. Kamnik 922, 2. Postojna 910, 3. Hrastnik I. 858, 4. Zagorje I. 789, 5. Zagorje II. 750 in 6. Hrastnik II. 638 krogov od 1200 možnih.

Med posamezniki so bili najboljši: 1. Šuligoj (Postojna) 245, 2. Repič 238, 3. Podgornik 238 (oba Kamnik), 4. Rešetar (Hrastnik) 235 in 5. Mikoletič (Postojna) 233 krogov od 300 možnih.

Nekaj športnikov Steklarne Hrastnik je letos po večletnem premoru ponovno sodelovalo na jugoslovanskih steklarskih igrah, ki so bile v začetku julija na Tjentištu. Med okrog 1200 udeleženci so nekateri dosegli lepe uspehe in tako dostojno zastopali naš kolektiv. Naslednje leto bodo steklarske igre v Kumrovcu.

Enkratna prilika se je ponudila aktualnim prvakinjam republiške ženske rokometne lige Slovenije, ekipi »Borca« iz Polja, da bi lahko tekmovali v II. zvezni ligi. Od tega tekmovalja so odstopile zaradi pomanjkanja finančnih sredstev, zato bo v tekmovalni sezoni 1974/75 v II. ligi nastopala ekipa »Gorenje« iz Velenja kot drugouvrščena ekipa v Sloveniji.

Sicer pa bo kvaliteta republiške ženske rokometne lige po vsej verjetnosti precej boljša. V ligo sta se namreč iz II. zvezne lige vrnili ekipi Branika iz Maribora in Partizana iz Brezice. Obetajo se kvalitetnejše tekme za Savo.

Jesensko prvo kolo bodo rokometni »Steklarja« igrali že 25. avgusta. Tekmovanje se pričinja tako kmalu predvsem zaradi tega, ker bo v republiški ligi letos verjetno nastopalo 12 ekip.

Upati je, da bo povečanje republiške ženske rokometne lige imelo svoj vpliv tudi na kvaliteto ženskega rokometu. Do sedaj je znano, da bodo nastopale naslednje ekipe: Branik Maribor, Partizan Brežice, Steklar Hrastnik, Slovan Ljubljana, Borac Polje, Izola, Eta Idrija, Črnomelj, Usnjar Šmartno in Dobrovlje. Odprti sta še dve prazni mesti za prvake conskih lig, če bodo ti prvaki nastopali, pa v času poročanja še ni znano.

Tudi nogometaši se vestno pripravljajo na novo tekmovalno sezono. V sezoni 1974/75 bodo tekmovali v ljubljanski nogometni podzvezi. V tej konkurenci bodo vsekakor boljše in zanimivejše tekme, upati pa je tudi, da se bodo tudi nogometaši kmalu vrnili vsaj v zahodno consko nogometno ligo. Predvidevajo pa se nekatere strukturne spremembe tekmovalja, o čemer pa v času poročanja še ni nič jasnega. Tekmovanje se prične konec avgusta.

Ravno tako kot športne objekte na Logu, bo vsekakor potrebno obnoviti objekte za Savo. Trenutno je v najbolj kritičnem stanju dovozna cesta do objektov od Savskega mostu, poleg tega pa bo treba urediti tudi nogometno igrišče.

In kje bodo letos nogometaši »Hrastnika« igrali prvenstvene tekme. Pravijo, da so se v vodstvu kluba dogovorili, da bodo prvenstvene tekme igrali v novi tekmovalni sezoni na igrišču na Logu, seveda če bo igrišče usposobljeno. Igrišče se usposablja, vendar je potrebno pripomniti, da bo v začetku septembra na nogometnem igrišču na Logu večje politično zborovanje in tako verjetno nogometaši vsaj prve tekme ne bodo mogli odigrati na tem objektu.

Zanimalo vas bo

Prišli v podjetje:

Oblak Anica — prodajalka v bifeju, Milbauer Jože — strugar, Pušnik Anton — električar, Puštinšek Milan — cizeler, Ilič Dragiša — odnašalec, Vene Franc — klepar, Knaus Viktor — kovinostrugar, Ramič Adem — odnašalec, Gec Milena — kontrolor v TOZD II., Kreže Srečko — cizeler, Sladič Silvester — delavec v skladišču embalaže, Šmit Zdeslav — odnašalec, Butič Ankica — kontrolor v TOZD II., Šmit Sandi — električar, Štiher Drago — kovinostrugar, Šubi Jože — odnašalec, Redžić Ferida — odnašalka, Colić Amir — odnašalec, Ramič Sabit — odnašalec, Alešević Mehmed — odnašalec, Ferme Marjan — delavec v skladišču embalaže, Perčelj Marjana — administrator v TOZD II., Platinovšek Karl II. — pripravnik v razvojnem sektorju, Hajdarevič Edina — odnašalka, Zgonjanin Marinko — delavec (pomožni) v TOZD IV., Šoba Mitja — delavec v skladišču, Hušidič Šefika — odnašalka, Ključevšek Marjana — odnašalka, Barič Anton — delavec na kanalu, Odžić Ilija — odnašalec, Marković Nedo — odnašalec, Kurtović Besim — odnašalec, Stoklasa Edi — ključavničar, Kožar Tatjana — kontrolor v TOZD II., Ahmeti Bečir — polirec modelov, Dvornik Blaž — cizeler, Hrstić Sauda — odnašalka, Grgić Slavica — odnašalka, Ahmeti Nazmi — odnašalec, Rustoli Abdula — odnašalec, Zaletel Roman — odnašalec, Petrović Živko — pobiralec črepinj, Grčar Marija — pripravnik.

Odšli iz podjetja Na lastno željo:

Jazbinšek Franc — krogličar, Mijatović Dušan — odnašalec, Povše Cvetka — natikalka, Drobne Jožica — odnašalka, Orožen Zofija — ročno čiščenje modelov, Sluga Andrej — strojnik v TOZD II., Križanec Milena — odnašalka, Savković Vanja — knjigov. uvoza in izvoza (pripravnik), Zatlter Bojanka — kontrolor v TOZD II., Nesladek Branko — delavec na kanalu, Belak Drago — vzdrževalec v TOZD II., Marinko Jerica — odnašalka, Češko Ivan — IV. nabiralec, Brečko Ludvik — nabiralec, Jošt Katarina — pomož. delavka v brusilnici, Kmet Marija — delavka, Čolić Nenad — dostavljalet stekla, Kožar Tatjana — kontrolor v TOZD II.

Upokojeni:

Knez Alojz I. — izmenski vodja, Jakopič Ivana — vodja nakladalne skupine, Meterc Angela — vezalka v brusilnici.

Samovoljno zapustili delo:

Tržan Marko — krogličar, Kušar Ivan — nabiralec, Bugarinovič Spasoje — pobiralec črepinj, Pisarevič Boro — odnašalec, Lasnik Nada — odnašalka, Podpečan Milena — kontrolor v TOZD II., Povše Jože — krogličar, Pavlič Janez — pobiralec črepinj, Jelen Roman — krogličar, Džafič Šefika — odnašalka, Zalter Boris — odnašalec, Urana Vid — ročni pihalec, Petauer Eleonora — kon-

trolor v TOZD II., Biderman Marjan — vzdrževalec v TOZD II., Šmit Zdeslav — odnašalec, Krstič Silva — odnašalka, Ramič Adem — odnašalec.

Pogovarjali smo se ...

GODICELJ NADA — blagajničarka v bifeju

Prosim za nekaj osebnih podatkov.

Rodila sem se 6. decembra 1951 v Hrastniku. Po uspešno končani osnovni šoli sem se nameravala izučiti frizerskega poklica. Žal ni bilo prostega učnega mesta, tako da sem bila primorana kot mnoge, da se zaposlim v steklarni.

In koliko časa si potem že zaposlena?

Prihodnji mesec bo 8 let.

Pa si ves čas v bifeju?

Da.

Kako to, da si se zaposlila na tem mestu?

V tistem času se mi je to delovno mesto zdelo še najbolj primerno za mojo dokaj šibko telesno konstrukcijo.

No, in sedaj si verjetno zadovoljna?

Zadovoljna? Da in ne. Delo, ki ga opravljam sicer ni naporno, so pa raznorazne druge težave.

Katere?

Predvsem me motijo razni očitki in pa netovariški, včasih celo nesramni odnosi nekaterih članov kolektiva do nas, ki smo zaposlene v bifeju.

Pa misliš, da so takšni očitki, oziroma kritike, če jih bolj blago imenujemo, upravičeni?

Včasih so sicer res upravičene, kajti nihče ni nezmotljiv. Boli pa me, da zaradi nekaterih posameznih izpadov in prekrškov trpimo in prenašamo žaljivke tudi ostale, pa čeprav nismo nič krive.

Če se ne motim, se je stanje precej izboljšalo?

Res je. Tako očitki, kot način dela sta se precej obrnila na bolje.

Praviš, da se je način dela izboljšal. Kako?

Način dela se je spremenil predvsem v tem, da vsaka izmena naredi svoj obračun prodaje, tako da so eventualne napake takoj opazne in jih lažje ter hitreje najdemo ter seveda tudi rešimo. Povedati pa moram, da primanjkljajev pravzaprav niti več ni. Če že pride kdaj do kakšnega primanjkljaja, je to le posledica nepra-

UPOKOJEN JE BIL

V mesecu juliju sva se še pogovarjala v obratnih prostorih s tov. Alojzom Knezom, ki so mu tekli zadnji dnevi pred upokojitvijo v našem podjetju. Dolga leta sva bila sodelavca in sva skupno reševala probleme, ki so se pojavljali pri našem skupnem delu v kontroli steklenih izdelkov. Res pravi, da komaj čaka svojo upokojitev, kajti nemalokrat se danes porajajo takšni problemi pri delu z ljudmi, da je kar prav, da zapustim podjetje! Je res tako?

vala probleme, ki so se pojavljali pri našem skupnem delu v kontroli steklenih izdelkov. Res pravi, da komaj čaka svojo upokojitev, kajti nemalokrat se danes porajajo takšni problemi pri delu z ljudmi, da je kar prav, da zapustim podjetje! Je res tako?

Dobro, kolikšen pa je potem dnevni inkaso?

Ja, inkaso je precej različen. V dnevih plače presega včasih tudi 2 stara milijona. Medtem pa se zgodi, da v sušnih dneh prodamo tudi samo za 800 starih tisočakov. To velja seveda za vse tri izmene.

Zakaj pa misliš, da je taka občutna razlika?

Vzroki so predvsem boni. Ljudje mislijo, da morajo bone takoj spraviti v promet. Tako se največkrat zgodi, da imamo ob plači v blagajni pretežno samo bone in le malo denarja.

Še nekaj me zanima. So ljudje zadovoljni z izbiro?

Tudi s te strani so mnenja različna. Medtem, ko nekateri hvaležijo in pravijo, da imamo celo preveč prehranjenih artiklov na zalogi, pa so drugi mnenja, da nimajo kaj kupiti, ker čes, da nič nimamo. Res pa je, da izbira v poletnih mesecih ni tako pestra. To pa je bolj posledica neprimerenih shrambenih prostorov.

Precej govora je že bilo o adaptiranju prostorov bifeja, pa o novih prostorih itd. Si morda kaj seznanjena s tem?

Karkoli bi rekla, bi se verjetno zmotila. Vem, da je bilo že zelo veliko govora. Bile so že tudi izbrane lokacije. Toda kdaj in kje, pa verjetno nihče ne ve.

Če malo spremeniva tok najin pogovora. Kako delujete kot samoupravljalci glede na to, da je vaša TOZD številčno zelo majhna?

Vsi smo vse!

In kakšni so rezultati?

Bolj skromni!

Kakšno pa je sodelovanje z ostalimi TOZD?

Zelo slabo. Kajti še danes nismo prejeli razlike, ki je nastala pri podražitvi toplih malic. Ne bi pa mogla kaj več povedati, ker se niti ne razumem dosti na to plat poslovanja.

Nada, preden končava najin pogovor, samo še nekaj. Kakšna se ti zdi rubrika, katere gost si tokrat?

Mislím, da je rubrika »Pogovarjali smo se« zelo v redu in predvsem zanimiva. Všeč mi je tudi zaradi tega, ker ima vsak gost možnost, da pove svoje mišljenje, kar drugače verjetno ne bi storil.

No, pa povej še ti svoje mišljenje.

Ne vem, mogoče bom razočarala. Toda, ko pa je toliko tega še nedokončanega in nedorečenega.

Kljub temu, najlepša hvala za tale pogovor. Morda te še kdaj obiščem in boš takrat kaj »dorekla« ko bo »dokončano«.

Prosim.

Tov. Alojz Knez je bil zaposlen v kolektivu Steklarne Hrastnik vse od leta 1932 in je eden od tistih, ki je delal vsa leta v našem kolektivu. Nad 35 let je prestopal prag podjetja in doživljal lepe in grenke ure pri svojem delu. Kot večina domačinov je tudi tov. Lojze pričel kot odnašalec, krogličar in kaj kmalu ga srečamo kot pomočnika in pozneje kot brigadirja delavnice pihalcev steklenih izdelkov.

Vse svoje življenje, znanje in zdravje je posvetil za svoj kolektiv. Pri svojem delu kot brigadir je bil vedno pripravljen vzgajati mlajše kadre in lahko rečemo, da je svoje delo vestno opravljal.

Tovariš Lojze je izkusil vse grozote vojne. Saj ga je v letu 1942 zaradi svojega aktivnega dela aretirali gestapo, bil je zaprt v Trbovljah. Kot mobiliziranec v nemški vojski je preživel vse grozote ruske fronte, kjer je bil že po treh mesecih ujet od Rusov. Po vrnitvi domov v letu 1946 se je takoj zaposlil v Steklarni Hrastnik.

Posledice vojne, predvsem pa težkega dela, so se pokazale tudi na zdravju tovariša Lojzeta.

Invalidska komisija mu je 20. 10. 1964 priznala invalidnost III. kategorije. Od tega časa naprej smo videli tovariša Kneza pri delu v kontroli izdelkov, najprej kot kontrolorja tehničnega stekla, predvsem je pregledoval žaromete za avtomobilsko industrijo, pozneje ga srečamo kot izmenskega vodjo v kontroli. Mi, ki smo z njim delali, lahko rečemo, da je bil pri svojem delu vesten in dosleden, kljub temu da je bil malo siten, vendar je bila temu vzrok skoraj vedno njegova bolezen.

Danes, ko gre tovariš KNEZ v zaslužni pokoj, mu lahko rečemo samo hvala za ves trud in mu želimo, da bi še mnoga leta užival jesen svojega življenja.

R. V.

Čitajte

STEKLARJA

MLADI HRASTNIŠKI KAJAKAŠI IN KANUISTI DRUGI NA DRŽAVNEM PRVENSTVU V NIŠU

V avgustu je bilo na reki Nišavi pri Nišu državno prvenstvo za pionirje — kajakaše in kanuiste na divjih vodah. Na tem prvenstvu so nastopali tudi mladi hrastniški brodarji in dosegli nekaj odličnih rezultatov, kar je ponoven dokaz pravičnega dela z mladimi v Brodarskem klubu Hrastnik.

V kategoriji kajakašev so med 43 nastopajočimi sodelovali tudi štirje Hrastničani. Državni prvak

v tej kategoriji je postal Živkovič Dušan (Gusar — Niš), na odlično drugo mesto pa se je uvrstil Hrastničan Seničar Franc, ostali Hrastničani pa so zasedli naslednja mesta: 7. Savič Darko, 20. Delič Danilo, 38. Delič Drago.

V kategoriji kanujev enosedov je Hrastničan Čoh Jože zasedel 3. mesto med 13 udeleženci.

V kategoriji kanujev dvosedov pa smo Hrastničani dobili dva nova državna prvaka. Vovk —

Halzer sta med 13 posadkami prepričljivo zmagala in ponovno dokazala svoje kvalitete. Če bosta še naprej tako marljivo trenirala, lahko brez pomislekov računamo, da bosta v prihodnje posegala za še boljšimi rezultati v mladinski in članski konkurenci.

V kategoriji 3-krat K-L so Hrastničani v zasedbi Delič, Seničar in Savič osvojili med trinajstimi ekipami ponovno drugo mesto za domačim »Gusarjem«.

4. Lasta Skopje
5. Soške elektrarne Nova Gorica
6. Studenica Ušče
7. Ibar Kraljevo
8. Moše Pijade Skopje
9. Mura Radenci

Ob zaključku lahko vsekakor čestitamo vsem, ki so na tem prvenstvu zastopali barve Hrastnika, posebno še vsekakor državnima prvakoma Halzerju in Vovku. Čestitke veljajo tudi njihovim trenerjem in drugim, ki so na kakršen koli način pomagali, da mladi Hrastničani dosegajo takšne rezultate.

Janez Strgaršek

KONČNA LESTVICA:

1. Gusar Niš
2. »Hrastnik« Hrastnik
3. Mirče Acev Skopje

Prvi zbor revirskih aktivistov v Hrastniku v sliki in besedi

Državna pionirska prvaka v kanuju dvosedu za leto 1974 — VOVK — HALZER (Arhivski posnetek)

Upokojena je bila

IVANKA JAKOPIČ, zaposlena kot vodja nakladalne skupine v skladišču gotovih izdelkov, je z mesecem avgustom zaključila svojo delovno dobo v kolektivu Steklarne Hrastnik.

V Steklarni Hrastnik se je zaposlila 28. 8. 1945. leta kot skladiščna delavka. Vsa dolga leta je delala v skladišču, najprej kot delavka, ki je prenašala in prevažala steklene izdelke iz vezalnice, brusilnice v skladišče in zadnja leta kot odgovorna za nakladalno skupino pri odpremi ali dovažanju izdelkov v skladišče. Spomini so izredno grenki — danes se mlajše delavke sploh ne zavedajo, kako težaško delo je bilo nekoč v skladišču. Vsi izdelki so se morali ročno prenašati, in kar je bilo najtežje, po strmih stopnicah v skladišče.

Res, dobra je bila Ivanka, da je lahko zdržala ta dolga leta pri

tako napornem delu v tovarni. Po delu v tovarni jo je čakalo delo doma pri otrocih, tako da ni imela veliko počitka. Zaradi vsega tega so jo nemalokrat v zadnjem času zapustile moči kot posledica bolezni, ki si jo je nakopala pri delu. Seveda, težko fizično delo, delo v mrazu in prepihu strejo še tako utrjenega človeka, kako bi ne fizično oslabiljeno telo.

Ne samo to. Ivica Jakopič je v življenju okusila več grenkih kot sladkih uric. Pač usoda je tako hotela, nekaj ljudi je vedno nesrečnih v življenju, med njimi je bila tudi naša Ivica. Tudi pri delu je imela občutek, da je v zadnjem času zapostavljena. Velikokrat se je počutila prizadeto, ker se je pač morala večkrat umakniti mlajšim delavkam pri njenem delu.

Vendar delovni tovariši niso hoteli, da bi bila Ivica zapostavljena, vedeli so, da so njene moči opešale in da potrebuje mirnejše delo. Kljub tem občutkom tovarišica Ivica ni obupala, ker jo je težko življenje in delo utrdilo, da je lahko takšne spodrsilaje pri delu prenesla.

Vsi delovni tovariši in sodelavke iz skladišča gotovih izdelkov želimo tovarišici Ivici ob tej priložnosti, ko zapuša naše podjetje, da jim oprostijo za vse slabo. V spomin pa naj ji ostanejo lepe urice, ki jih je preživela v svojem kolektivu skladišča. Želimo, da bi jesen svojega življenja kar najdlje uživala zdrava v krogu svoje družine.

r. r.

Slavostni govornik, predsednik ZZZB NOV Slovenije — Janko Rudolf

Združenim godbam na prvem zboru revirskih aktivistov je dirigiral tovariš Jože Rus

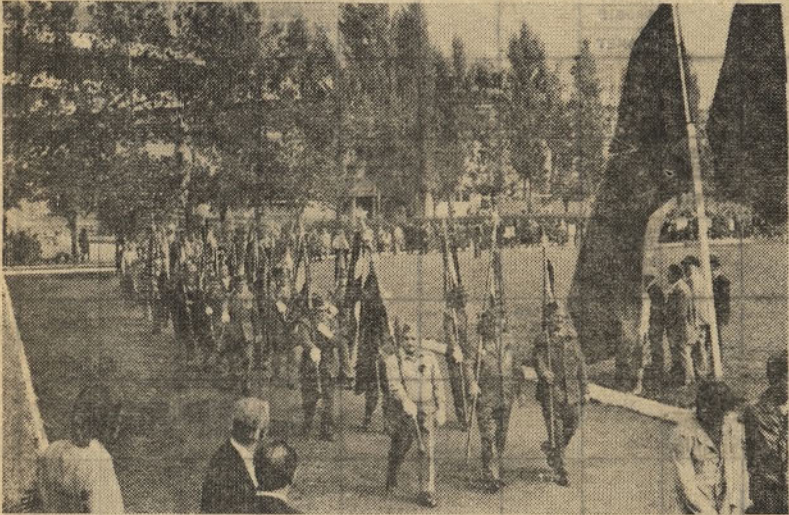
Slavostno zborovanje je v imenu organizatorja otvoril tovariš Alojz RIBIČ, predsednik odbora aktivistov OF in borcev NOV

Visoki družbenopolitični predstavniki, med njimi: Stane Dolanc, Sergej Kraigher, Miha Marinko, Lidiija Šentjurs, Janko Rudolf, Janez Vipotnik, Marjan Orožen, Maks Jakopič-Jur in drugi

Prvega zbora revirskih aktivistov se je udeležila velika množica nekdanjih borcev, mladine, pripadniki teritorialnih enot itd.

Med prvimi v povorki so bili zastavonoše naših partizanskih enot

Rudarji v svojih tradicionalnih uniformah so imeli pred glavno tribuno častno stražo

Na proslavi I. zbora revirskih aktivistov v Hrastniku so sodelovali v kulturnem programu tudi združeni pevski zbori

Na slavnostni prostor so prihajali naši visoki družbenopolitični predstavniki veselo razpoloženi

Vsakemu udeležencu zbora revirskih aktivistov so pripeli rdeč nagelj

Pripadniki teritorialnih enot v slavnostni povorki

Rudarji so po proslavi zaprosili tovariša Staneta Dolanca, Lidiijo Šentjurs, Alojza Ribiča, Sergeja Kraigherja, Sama Logarja, Marjana Orožna in Branka Milinoviča za skupni posnetek

NAGRADNA KRIŽANKA

SESTAVIL: KARLI DREMEL	UVRSTITEV: TERMOVALCEV PRODAJA	AMERIŠKI OLIMPIJSKI REKORDER MET. DISKA	FOTO- GRAFSKI APARAT		KURIVO SLABSE KAKOVOSTI	REKA NA DALJNEM VZHODU	PERZIJSKI VOJSKO- VODJA	EDINO JORDANIJSKO PRI- STANIŠČE	LOUIS ADAMIČ		11	EGIPTOVSKI BOMBAZ ODLIČNE KAKOVOSTI	DESHI PRITOK DONAVE	NEMŠKI PISATELJ (WILHELM)		VRSTA STROČNICE	OBMORSKI KRAJ JUŽ- NO OD CRIK- VENICE	VSEUCILIŠKO MESTO V VELIKI BRITANIJ	AROMA, DUH	
SLIŠNI EFEKT EKSPLOZIJ				LISIČI PODOBNA ZVER IZ DRUŽINE PSOV					ARABSKI KNEZ						JEZA, BES					
FILMSKA IGRALKA MASSARI				IZOBRAZBA JUŽNI, SADEŽ					ZOLAJEV ROMAN						ČASOPISNI PAPIR					
OBOJ. PREVLEKA VAROVALNA PLOŠČA								STAROGRŠKI FILOZOF	MOZOLJA VOST (MED.) GROBIŠČE						REKA V ANGLIJI RIMSKO PODZEMLJE					
GORA V JULIJCIH							KITARI SLIČNO GLASBILNO NEVESTINA OPRAVA						TURISTIČNI KRAJ NA GORENJSKEM BODEČI PLEVEL							
OSNOVNA ENOTA				DIŠAVA, ZAČIMBA	RT V SEVZAH ŠPANIJI SLOVENSKE PISATELJ (JANEZ)							SKANDIŠ NAVSKI DROBIŽ PAMET				SOVJETSKI KOMPONIST HAFATUR- JAN	GLAVNO MESTO OTOČJA FIDŽI	JUGOSLOV. FILMSKA IGRALKA (INGE)	INDONEZIJSKI OTOK	
UREJANJE, DOGOVOR								IZARUH BOLEZNI, UDAR						EDEN OD CEZARJEVIH ZAROTNIKOV MESTO V ITALIJI						
	NENADNA SMRT	PAPEŠKA DRŽAVICA	KAJNOV BRAT CINCARJI					SIGMUND RUUD			ZMAGA V SAHU NATRIJ				GNANJS KRATKAŠPAN- SKA PRED- IGRA (SKEČ)					
FERMENT								GLAS, ZVOK				GL. MESTO IZRAELA MOČVIRNA SEVERNA STEPA								
OREL IZ GERMANŠKE MITO- LOGIJE				CIRIL CVETKO JAMSKI PLIN			VRSTA AFRISKE GAZELE	PREDSTOJ- NIK SAMOŠTANA						ŽENSKO IME RADOVAN GÖBEC						
MRLIŠKI STRUP								TORINO OKRAS MOŠKIH POD NOSOM				POSODA ZA PEPEL, ZARA DRUGI IZVIR REKE LJUBJANICE					FRED ZINNEBANN	LOČEN PRO- STOR V GLE- DALISČU	OTOK MED SILBO IN PAČOM	NORDIJSKA NARODNA POVEST
	NAZIV OBMORSKA PTICA				PRITLIKAVI PODLOŽNIKI KRALJA NARUNGA										SPLAV GORA NA KRETI					
NAGLASNO ZNAČENJE					AMERIŠKI PISATELJ (HAMLIN)								ALBERT PAPLER	MESTO OB SLOVENSKE OBALI RUTENIJ						
FILMSKA IGRALKA TURNER					FILMSKA IGRALKA SOMMER				FRANC. IZ DELOVALEČ KLAVIRJEV							PEČAT				
MESTO V NOTRANJJI DALMACIJI					ČEŠKI PISATELJ (KAREL V.)				ITAL. MESTO OB REKI VOLTURNO							GROBO DUMAČE SUKNO				

NAGRADNA KRIŽANKA

Med reševalce s pravilnimi rešitvami nagradne križanke bomo z žrebom razdelili 7 nagrad:

1. nagrada: 50 din
2. nagrada: 30 din
- 3.—7. nagrada: po 20 din

Izrežek z vpisano rešitvijo pošljite na naslov:

Uredništvo STEKLARJA, Steklarna Hrastnik. Pri žrebanju bomo upoštevali vse pravilne rešitve, ki bodo prispele v uredništvo do torka 24. septembra.

NAGRAJENI REŠEVALCI

Za nagradno križanko, objavljeno v osmi številki STEKLARJA, smo prejeli 67 rešitev. Žreb je razdelil nagrade takole:

1. nagrada (50 din): Stopinšek Marjana;
2. nagrada (30 din): Jager Greta;
- 3.—7. nagrado (po 20 din) prejmejo: Korošec Jožefa, upokojenka, Grčar Karli, Javoršek Sanda, Žagar Lea in Zupanc Samo, vaje- nec.

ZAHVALA

Ob nepričakovani in težki izgubi naše drage mame

TEREZIJE MEGLIČ

se iskreno zahvaljujemo vsem prijateljem, znancem in sosedom, ki so jo spremili na njeni zadnji poti ter ji darovali vence in cvetje.

Še posebej pa se zahvaljujemo dr. Martinu Mlinariču in dr. Željku Radiču za njuno nesebično pomoč v času njene bolezni, govornikoma tov. Janežiču, predstavniku Socialistične zveze in tov. Dremilu, predstavniku sindikata Steklarne Hrastnik, za poslovilne besede in denarno pomoč. Iskrena hvala godbi in pevcem Svobode II za žalostinke.

Žalujoči: hčerka Ivanka z možem Milanom in ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Ob prerani izgubi našega moža, očeta in starega očeta

RUDIJA KAJIČA

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki so nam ob težki uri stali ob strani ter nam izrekli sožalje.

Posebna hvala pevcem, godbi Svobode II, govornici SZDL Podkraj za poslovilne besede.

Se enkrat vsem prav lepa hvala.

Žena Pepca, sinova Rudi z družino in Jožko

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi drage mame, stare mame in babice

FRANČIŠKE LISEC

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, prijateljem, godbi in pevcem Svobode II.

Zahvaljujemo se upravi in sindikatu za vence. Posebna zahvala obema govornikoma za poslovilne besede ter vsem, ki so jo spremili na zadnji poti.

Žalujoči: hči Fani in sin Ivan z družinama ter ostalo sorodstvo

BRIGADIRJI S KOZJANSKEGA ZOPET DOMA

Vsi smo bili že pred časom več ali manj seznanjeni z lansko oz. letošnjo mladinsko delovno akcijo Kozjansko. Namen same brigade kot takšne je predvsem solidarnostna pomoč ljudem, ki živijo v težkih razmerah, nenazadnje pa tudi v spoznavanju ljudi,

KMD OZD in potem v našem aktivu mladih delavcev, ko smo razpravljali o tem. Odločil pa sem se predvsem zato, ker do sedaj še nisem sodeloval v nobeni brigadi ter me je zelo zanimalo življenje in delo v brigadi, nenazadnje pa tudi zato, ker vsi dobro vemo, da

Marjan: Že prvi dan sem se na delovišču dobro znašel in je to res prijeten občutek, ko vidiš, da lahko s svojim delom pomagam drugim, saj smo odšli kopat kanal za cestno razsvetljavo po Šentvidu.

Viktor: Da, res je to nek poseben, nepoznan, a prijeten občutek, ko delaš za pravzaprav nepoznane, a v bistvu dobro poznane in nadvse prisrčne ljudi. Prvi dan sem ostal v orodjarni ter popravljal poškodovano orodje.

— Zvedel sem nekaj o delu v brigadi. Zanima pa me tudi, kakšno je brigadirsko življenje v prostem času, to je po kosilu.

Viktor: Po želji smo se lahko ukvarjali s športom, organizirana pa so bila tudi športna tekmovanja med brigadami. Na vseh teh srečanjih pa je postala naša brigada prvak v vseh tekmovalnih panogah.

Marjan: Poleg tega pa smo imeli tudi referenta za kulturno življenje. Vsak drugi dan je bil organiziran taborni ogenj, kjer se je poleg oziroma po programu obvezno oglasila tudi pesem. Zdi se mi, da smo v splošnem bili tudi najbolj pojoča brigada, saj smo peli povsod, naučili pa smo se tudi nekaterih novih brigadirskih pesmi.

— Verjetno ste prejeli tudi kakšne informacije o trenutnih uspehih vašega dela, to se pravi, da ste sigurno izdajali kakšno glasilo.

Viktor: V naši izmeni smo prejeli dve številki brigadirskega glasila »Udarnik«, v katerega so dopisovali brigadirji iz vseh prisotnih brigad. Na ta način smo zvedeli res marsikaj zanimivega, tako s področja samega dela, kot tu-

di, z vseh ostalih področij, ki pa so se seveda obvezno nanašala na brigadirsko življenje.

— Kot sem zasledil iz našega razgovora, sta v brigadi doživela marsikaj prijetnega, včasih pa seveda tudi grenkega. Prosil bi vaju, da povesta nek dogodek iz brigadirskega življenja, ki vama je najbolj ostal v spominu.

Marjan: Res smo doživeli marsikaj prijetnega, predvsem s strani res prisrčnih in hvaležnih domačinov, pa tudi ostalih brigadirjev. Mogoče bi povedal nek dogodek, ki se nam je pripetil v sami brigadi. Verjetno ne bo slišati preveč smešno, ker je samo vzdušje med brigadirji pripomoglo k temu, da sem si ga zelo dobro zapomnil. Torej pred zborom brigade je dežurni vedno zapel državno himno Hej Slovani; nekoč pa se je ne vem iz kakšnega vzroka zmotil in začel sam, seveda na isto melodijo, peti Hej brigade.

Viktor: Tudi meni je v spominu ostalo precej takšnih ali drugačnih dogodkov, vendar pa bom povedal tega, ko smo pričakovali obisk na delovišču. Torej, najavljen je bil obisk iz Lazarevca. Obiskati bi nas morali predstavniki družbenopolitičnih organizacij in folklorne skupine. Obljubili so, da nas bodo obiskali na delovišču in nam pomagali pri delu. Takoj po malici smo jih čakali in čakali, minile so že štiri ure, njih pa od nikoder. Prispeli so šele malo pred kosilom, ko smo se že vrnili v tabor, čeprav so bili najavljeni že po malici, to je ob 10. uri.

— In če se povrnemo malo nazaj oziroma h koncu vaše izmene. Zanima me, kakšni so bili delovni uspehi vaše brigade.

(Dalje na 2. strani)

Naša dva udeleženca v brigadi na Kozjanskem

mladine med seboj, torej krepitev bratstva in enotnosti med narodi.

Letošnje akcije Kozjansko 74 sta se udeležila tudi dva naša mladince, Viktor Volfand iz TOZD IV in Marjan Gračner iz TOZD V.

Akcija sama se je odvijala v Šentvidu pri Planini pri Sevnici, vse izmene brigad pa so delale vodovod v vasi Prevanje, ter v zgornjih in spodnjih Zdolah, ki gre vse do Kumrovca. Smena, ki je trajala od 20. 7. do 10. 8. 1974, v kateri sta bila tudi naša dva brigadirja, je sestavljala več brigad, med njimi Obalna — kraška brigada, 10. ljubljanska SNOUB ter naša brigada bratskih mest. Našo brigado so sestavljali mladinci in mladinke vseh treh revirskih občin ter njihovih pobratenih mest, to je Aleksinca, Lazarevca in Raške.

Ker sam še nisem bil v delovni brigadi in ker verjetno iz istega razloga to zanima tudi precejšen del naših delavcev, sem povabil naša dva brigadirja na razgovor, da mi povesta nekaj zanimivega in lepega iz brigadirskega življenja.

— Zanima me, kje si zvedel za mladinsko delovno akcijo Kozjansko 74 in iz kakšnega vzroka si se odločil, da sodeluješ v brigadi?

Marjan: Za to akcijo sem uradno zvedel na seji predsedstva

ljudje na Kozjanskem živijo v težkih razmerah ter so nadvse hvaležni za kakršnokoli pomoč.

— Kakšni so bili tvoji prvi vtisi ob spoznavanju ostalih brigadirjev v brigadi in ko ste prispeli v tabor?

Viktor: Pred odhodom na Kozjansko smo se na brigadni konferenci v Trbovljah najprej med seboj spoznali, potem pa izvolili štab brigade; vsak je prejel črtno majico, emblem organizatorja, to je Termoelektrarne Kolubara Lazarevac. Razdelili so nas tudi po četah, ki so bile sestavljene mešano z mladinci in mladinkami vseh šestih mest. V imenu vseh treh revirskih občinskih konferenc ZSM nas je pozdravila predsednica revirskega sveta in nam zaželela čimveč delovnih uspehov, predvsem pa da bi utrdili bratstvo in enotnost med narodi. Ob vsem tem pa človeka res obhajajo neki posebni prijetni občutki, ko že takoj na začetku vidiš, ali pa lahko vsaj slutiš veliko prijateljstvo in tovarištvo med do tedaj nepoznanimi ljudmi. Tudi v taboru v Šentvidu pri Planini pri Sevnici so nam brigadirji iz drugih brigad, na čelu s komandantom akcije Zlatkom Vogričem, pripravili nadvse prisrčen sprejem.

— Kakšno pa je bilo vajino počutje prvega dne na delovišču?

VOLFAND VIKTOR na delu v brigadi na Kozjanskem

SHOD BRIGADE »STEKLARJI YU«

Po dolgotrajnih in temeljnih pripravah za organizacijo zvezne mladinske brigade »Steklarji YU« je končno napočil čas, ko so se po dogovoru, sprejetem na enem zadnjih sestankov akcijskega odbora, v nedeljo, 4. 8. 1974 zbrali vsi sodelujoči brigadirji na tej akciji in člani akcijskega odbora v Paračinu.

O poteku vseh priprav na to akcijo smo vas sproti obveščali, ravno tako tudi o vseh sprejetih sklepih in dogovorih. Na osnovi sklepa, sprejetega na sestanku predsedstva KMD OZD Steklarne, na tej akciji sodelujeta tudi dva naša mladinka.

Ker je skoraj istočasno tekla tudi republiška akcija Kozjansko 74, smo se tudi dogovorili, da iz vsake TOZD, kjer so za to možnosti, sodeluje po en mladinec oz. mladinka. Po analiziranju tega plana in možnosti smo se odločili, da gresta na vsako akcijo po dva mladinka, in sicer na Kozjansko iz TOZD IV in TOZD V, na zvezno akcijo Steklarji YU pa iz TOZD I in TOZD II. Glede nadomestila OD vsem brigadirjem pa smo posameznim TOZD — nji-

hovim delavskim svetom — posredovali prošnjo za izredni plačani dopust, kar so vsi DS tudi sprejeli. Kot sem že na začetku omenil, je bil zbor brigade Steklarji YU v Paračinu, tega zbora pa sem se udeležil kot član akcijskega odbora ter istočasno kot spremljevalec naših dveh brigadirjev. To sta bila Prah Ivan iz TOZD I in Simič Đoko iz TOZD II.

Po dolgi, predvsem pa naporni in neprijetni vožnji v neznosni vročini, nemogoči gneči ter neverjetno slabih zvezah javnega prometa, smo končno z enourno zamudo glede na dogovorjen čas prispeli v Paračin ter pod istimi razmerami do njihove Steklarne, kjer je bil zbor. Tu so bili že zbrani vsi brigadirji iz sodelujočih steklarn, člani akcijskega odbora ter nekateri predstavniki ostalih družbenopolitičnih organizacij.

Vsi predstavniki podjetij pa smo po dogovoru prinesli s seboj tudi nekaj propagandnega materiala oziroma izdelkov, kar vse je bilo namenjeno poleg reklame tudi ekonomičnemu namenu, to je uporabi na samem delovišču oziroma v taboru.

Po kratkem spoznavanju brigadirjev med seboj je akcijski odbor imel še kratek sestanek, na katerem nas je predsednik tov. Živković iz Paračina seznanil z nekaterimi novostmi glede dela in

Delovišče brigade je na Zabuki, to je na progi Beograd — Bar. Zaključek delovne akcije brigade »Steklarji YU« bo predvidoma 2. 9. 1974, zadnja brigadna konferenca, na kateri se bodo tudi a-

S sestanka akcijskega odbora za delovno brigado Staklar »YU« v Pančevu

BRIGADIRJI S KOZJANSKEGA ZOPET DOMA

(Nadaljevanje s 1. strani)

Marjan: Od vseh brigad, ki so bile v tej izmeni, je bila naša najboljša, skupen rezultat pa bo znan do 31. avgusta. Po trije najboljši brigadirji iz vsake brigade so bili pohvaljeni pred zborom vseh brigad, posebno pa so bili še pohvaljeni najboljši brigadirji iz vsake brigade pred brigadnim zborom. Najboljše brigadirje pa smo izbrali res na najbolj demokratičen način, saj je imel vsak brigadir pravico povedati svoj predlog.

— In s kakšnimi občutki ste zapuščali tabor, delovišče ter se poslovljali z ostalimi brigadirji, s katerimi ste živeli in delili dobro in zlo polnih 20 dni, kot tudi od domačinov?

Viktor: Res, skoraj težko smo se ločili od samega kraja in tudi ljudi, s katerimi smo se že dobro spoprijateljili. Isto je bilo tudi slovo od brigadirjev samih, mogoče je bilo to še nekoliko bolj žalostno, saj prazprav tudi tu spoznaš pravega tovariša in prijatelja. Obljubili pa smo si, da se naslednje leto sigurno zopet dobimo v brigadi, še prej pa seveda na zaključni slovesnosti mladinske delovne akcije Kozjansko 74, kjer bodo objavili tudi vse rezultate te akcije.

— Marsikaj sta mi že povedala, vse pa je bilo samo lepo in dobro. Vendar me kljub temu zanima, če imata le mogoče kakšno pripombo glede na organizacijo same brigade oziroma akcije.

Marjan: Kompleksno je bila brigada dobro organizirana, mislim pa, da bi se v bodoče, če bodo še organizirane brigade na Kozjanskem, kar seveda ne dvomim, torej potrebno bi bilo nekaj ukreniti glede vode. Le-te je namreč vedno primanjkovalo. Če smo se hoteli dobro okopati, smo morali iti celo na Planino. Mogoče pa bi bilo v prihodnje lahko malo boljše tudi hrana.

Viktor: Tudi jaz mislim, da je bila akcija kot takšna v celoti dobro organizirana, pripombi bi imel samo glede prevoza na delovišče, saj smo morali večkrat čakati tudi po več ur, da je prispel avtobus in nas odpeljal v tabor, ker je bil vsak dan tudi večkrat pokvarjen.

Se in še bi lahko pisal o tem, kar sta mi po vrnitvi iz brigade povedala Viktor in Marjan. Ni in ni hotelo biti konec dogodkov, dogodivljajev, anekdot, pripetij. Mogoče bi za konec napisal še to, da jima, kot sta povedala, nikoli ni bilo dolgčas in tudi domotožja nista čutila, saj so poleg vsega skoraj vsak dan dobili kakšen obisk.

Tako so jih med drugim obiskali predstavniki italijanske manjšine, s katerimi so pomerili tudi športno srečo, potem folklorna skupina iz Lazarevca, predstavniki občine Koper, kot pokrovitelj obalno-kraške brigade, s katerimi je prispela tudi folklorna skupina itd.

Zelo pohvalno sta se izrazila tudi o komandantu celotne akcije Zlatku Vogriču, saj je marsikateremu brigadirju olajšal po svoje tudi težke brigadirske dni, pripomnila pa sta, da organizatorji naše brigade Bratska mesta niso imeli najbolj srečne roke pri izbiri komandanta te brigade.

Kljub vsemu pa sta na kraju našega kratkega razgovora še enkrat trdno obljubila, da gresta prihodnje leto zopet v brigado, saj mlad človek šele tam spozna pravi smisel bratstva in prijateljstva med narodi. Naprosila pa sta me, naj se v njunem imenu na tem mestu zahvalim vsem sodelavcem v obeh TOZD, ki so s svojo solidarnostjo omogočili, da sta tudi onadva prispevala neposredno svoj delež za boljše in udobnejše življenje Kozjancev.

Brigadirski HO — RUK!

Z. V.

poteka same brigade. Med drugimi je precej bistvenega pomena to, da je z ozirom na željen in čim boljši uspeh same brigade in pridobitve čim večjih republiških pa tudi zveznih priznanj potrebno na samem delovišču izvršiti več obiskov, pač iz vsake sodelujoče tovarne. Delegacije pa poleg članov akcijskega odbora sestavljajo predstavniki družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih organov podjetja. Namen teh obiskov pa je predvsem, da bi vsaka delegacija imela po eno ali več predavanj iz različnih tem, kar vse bi se točkovalo po posebnih pravilih.

Analizirali delovni in ostali uspehi, pa bo v Steklarni v Skopju, katere mladinska organizacija je tudi letošnje leto organizator brigade.

Obvezno pa morajo biti na njej prisotni vsi člani akcijskega odbora, ker se moramo dogovoriti za naslednjega organizatorja brigade ter mesto oziroma kraj delovišča.

Po kratkem pozdravljanju so se brigadirji z avtobusom odpeljali najprej na Sandak, potem pa na delovišče, ostali člani pa smo odšli domov.

V. Z.

Mladinska pohodna enota KZO

Dolžnost mi je, da se končno oglasim s člankom in analiziram pohodno dejavnost, ki je sestavni del programa OK ZM Hrastnika.

Mislim, da je program pohodnih dejavnosti zelo pester, saj smo letos mladinci iz hrastniške obci-

ne precej tesno sodelovali z odborom za SLO ter z organizacijo ZB.

Z SLO smo sodelovali na orientacijskem pohodu, ki ga je organizirala ZRVS. Pohod je potekal od strelišča na Dolu, kjer smo se

(Dalje na 3. strani)

Mladinska pohodna enota KAMNIŠKO-ZASAVSKEGA ODREDA na proslavi I. BATALJONA III. VDV brigade v Gorah

Mladinska delovna brigada v Hrastniku

Lahko bi rekli, da imamo skoraj po daljšem obdobju tudi pri nas zopet mladinsko delovno brigado.

Že precej časa smo vsi Hrastničani opazovali skoraj popolnoma zapuščeno in hitro propadajoče nogometno igrišče na Rudniku. Ker je bilo dogovorjeno, da bo 1. zbor revirskih aktivistov 1. septembra v Hrastniku, smo na predsedstvu OK ZMS Hrastnik sprejeli sklep, da organiziramo mladinsko delovno brigado KZO, ki naj bi ob finančni podpori štaba za pripravo 1. zbora revirskih aktivistov uredila oba stadiona in pomagala pri pripravi na to proslavo.

Rečeno storjeno, in tako so se brigadirji prvič zbrali 18. 8. 1974 na brigadni konferenci in pripravili tabor. Proti pričakovanju pa se je prvega zbora brigade udeležilo le majhno število mladincev in mladih srednješolcev in članov aktivov mladih v krajevnih skupnostih.

Na osnovi tega smo takoj ponovno stopili v akcijo in ob pomoči odgovornih in podjetjih za delo in nadzor nad vajenci zbrali planirano število brigadirjev še isti teden.

Odločil sem se, da v sredo, 28. 8. 1974, obiščem brigado v njihovem taboru v domu PVV ter malo pokramljam z brigadirji.

Sprejel me je komandant brigade Ljubo Zalezina, študent 4. letnika srednje tehnične šole. Vsi ostali brigadirji pa so se kratkočasili ob igranju namiznega tenisa, šaha, poslušanju plošč ali pa na drugačen način ter čakali na večerjo.

Kmalu se je okoli naju zbrala gruča brigadirjev in skoraj mi ni bilo treba postavljati vprašanj, ker so že sami hiteli pripovedovati, kako je v njihovi brigadi. Komandant brigade mi je povedal, da brigada trenutno šteje 25 brigadirjev, od tega pa je pet brigadirjev, vsi pa se med seboj od-

lično razumejo. Vsako jutro vstanejo ob 4.30, se umijejo, pospravijo postelje, razgibljejo pod vodstvom športnega referenta, po zajtrku ob 6. uri pa pričnejo z delom na delovišču in delajo do 13. ure. Do sedaj so opravili že približno 900 ur, do popolne ureditve stadiona pa morajo opraviti še približno 600 ur, kot je bilo planirano. Vendar pa jih pri njihovem delu precej ovira sedanje slabo vreme, saj je dež skoraj na dnevnem redu. Popolnoma so že uredili mali stadion, tribuno, stezo. V splošnem delo dobro napreduje, odvisno je le, kakšno bo vreme, je rekel Ljubo. Omenil je še, da so sicer v začetku imeli rahle težave zaradi slabega orodja, vendar pa se je to kmalu uredilo.

Pri delu so se do sedaj izkazali: Rotar Dušan, Kepa Ivan, Babič Ines, Urbajs Riha, vendar pa tudi drugi ne zaostajajo za njimi.

Zanimalo me je, kako imajo organizirano brigadirsko življenje po delu. Povedali so mi, da je štab brigade na svoji seji sicer pripravil plan popoldanskega življenja, vendar pa se iz objektivnih razlogov ne realizira popolnoma. Lahko se ukvarjajo s športom, igrajo šah ali podobno, v večernih urah pa včasih tudi zapojejo in zaplešejo ob zvokih lastnega ansambla, ki so ga v brigadi sestavili. Prejšnji teden, v obdobju priprav na popravne izpite v šolah, pa so organizirali celo pomoč srednješolcem tistim, ki so imeli popravne. Razveseljivo je, da so vsi tisti popravne izpite tudi v redu opravili, kljub temu da so bili v brigadi. Tu je zopet jasno vidno dejstvo, da se ob kolegijski pomoči in odličnem razumevanju med seboj lahko doseže marsikaj.

Da je življenje v brigadi res prijetno in neponovljivo, pa lahko vidimo iz tega, da so nekateri brigadirji vzeli svoj dopust v podjetjih in odšli delat v brigado, in ta primer ni osamljen, so rekli.

Marsikaj zanimivega sem že zvedel iz razgovora z brigadirji in veliko tega bi se tudi dalo zapisati, vendar pa je dejstvo, da niti kopica napisanih besed ne prinese tistega prijetnega občutka, ki te zajame ob doživetem življenju v brigadi.

Preden pa sem se poslovil, sem stopil še v njihovo skromno kuhinjo, kjer delijo večerjo, ki jo prinesejo iz rudniške menze, na zajtrk in kosilo pa gredo v menzo.

V kuhinji sem našel enega izmed najboljših brigadirjev Rotar Dušana, ki je še z nekaterimi fanti pomagal dekletom pripraviti večerjo. Zmotil sem ga pri delu ter ga zaprosil za kratek razgovor. Zvedel sem, da je študent 3. letnika srednje gradbene šole v Celju, doma pa je iz Praprotna. Dejal je: »Do sedaj še nisem bil v nobeni brigadi in šele tu sem spoznal, kaj je to brigadirsko življenje. Všeč mi je zelo, zato sem prepričan, da bom naslednje leto ponovno šel v brigado. Vsak dan je

drugačen kot drugi, nikjer ni nobene monotonije. Na delovišču nas je obiskal že celoten politični aktiv občine Hrastnik, kot tudi predstavniki celjske kasarne Heroja Rajka, s katerimi smo se zapletli v prijeten razgovor.«

Potem sem za nekaj besed zaprosil tudi »glavno kuharico« Priman Zvonko: »Sedaj šele vidim, kakšno je življenje v brigadi, prej si tega sploh nisem predstavljala in tudi verjela nobenemu, ki je o tem pravil. Vsi se med seboj odlično razumemo. Na delovišču dekleta sploh ne potrebujemo nobene fantovske pomoči, in jih same poskušamo dohitevati pri delu. Spimo pa dekleta v svoji spalnici in res je tu zelo prijetno, zato se bom verjetno še kdaj vrnila v brigado.«

Kar malo težko sem se poslovil od nadvse prijetne družbe brigadirjev, ki so kmalu začeli pripovedovati brigadirski humor in razne anekdote.

Viza

S seje občinske konference ZMS Hrastnik

V nedeljo, 18. 8. 1974 je bila sklicana seja občinske konference ZMS Hrastnik, na kateri naj bi poleg drugega zaključili tudi javne razprave po aktivih mladih delavcev o kongresnih dokumentih ZSMS in ZSMJ.

Vendar pa se je na žalost seje konference udeležilo zelo majhno število članov, kar po vsej verjetnosti lahko pripišemo tudi času letnih dopustov. Toda kljub temu smo nadaljevali z namenskimi potekom seje.

Predsednik OK ZMS Hrastnik tov. Ivo Trbovc je v svojem uvodnem poročilu v kratkem zajel dosedanje aktivnost hrastniške mladine oziroma naloge in akcije, ki so trenutno v teku. Razvidno je, da je mladina kot takšna kljub vsemu le nekaj naredila, izvršila svoj plan dela skoraj v vseh njegovih točkah.

Precejšen poudarek, s tem pa tudi del programa je namenjen predvsem plodnim in smiselnim javnim razpravam o vseh kongresnih dokumentih v tem predkongresnem obdobju. Celotnemu poteku in tudi uspehom javnih razprav pa je namenjen drugi članek v tem glasilu.

Zato bi se tu opredelil predvsem na ostale točke dnevnega reda s seje OK ZMS Hrastnik.

Kot je že vsem znano, bo 9. kongres ZSMS v oktobru v Murški Soboti. Po razrezu, ki ga je

naredila RK ZMS, je potrebno iz naše občinske organizacije ZMS poslati tri delegate, ki nas bodo na kongresu zastopali. Na eni zadnjih sej predsedstva OK ZMS Hrastnik je bila razprava o prijavljenih možnih kandidatih za delegate, kot so jih predlagali aktivisti v delovnih organizacijah, kot tudi aktivisti v krajevnih skupnostih, ter sestavila predlog, ki je bil posredovan na seji konference. Po mnenju nekaterih prisotnih članov konference ter po burni razpravi, je bil predlog na osnovi jasnih dejstev spremenjen tako, da nas bodo na kongresu ZSMS zastopali Igor Pogačnik, Anton Povše in Vili Zaletel.

Konferenca je tudi sprejela in potrdila družbeni dogovor o nadomestilih osebnih dohodkov voljenih in imenovanih funkcionarjev, katerega so ostale družbenopolitične organizacije in skupnosti že potrdile. S tem družbenim dogovorom so se dvignile nekatere postavke profesionalnih funkcionarjev kot tudi nekatera izplačila, ki so se drugod že dolgo izplačevala po novih za to odmerjenih tarifah.

Nazadnje pa je bil še sprejet sklep, da se vsem aktivom, kateri lani niso prisostvovali seji konference kljub vabilom, pošlje še dopis, naj med svojimi člani poiščejo vzroke za neudeležbo na tej dokaj pomembni seji.

Vili Zaletel

Mladinska pohodna enota KZO

(Nadaljevanje z 2. strani)

mladinske ekipe pomerile v streljanju z vojaško puško, nato pa v presledku po štirje odpravili proti Goram, kjer je bil zbor. Več sodelovanja smo imeli z borčevsko organizacijo, saj smo imeli pohod v smislu izleta na Osankarico, na kraj, kjer je padel legendarni pohorski bataljon. Povabljeni gostje ZB so nam orisali, kje so stale barake ter zemljanke pohorskega bataljona.

Tovariš Dušak nam je v kratkem orisal zgodovino bataljona, nato smo po položitvi venca in končani komemoraciji počastili padle z enominutnim molkom.

Popoldne nam je minilo na pikniku, ki smo ga imeli ob Črnem jezeru. Udeležili smo se tudi proslave ob 50. obletnici zloma orlune v Trbovljah. Organizirali smo dvodnevni pohod v Gore ob občinskem prazniku, kjer smo se udeležili skupaj z mladinci iz Trbovelj proslave, ko je naša občina prevzela domicil nad I. bataljonom III. VDV odreda. Mladim je ta proslava ostala globoko v spominu, ko so gledali sprejem prapora z grenko kapljo, ko je za-

stavonoša pozabil s praporjem pozdraviti dva mladinska prapora. Nazadnje smo se še udeležili odkritja spominske plošče v Zgornji Slivni nad Vačami, za kar se imamo zahvaliti ZB, da so nas povabili na proslavo.

Za konec pa moram pogledati resnici v oči in zapisati kritiko mladincem našega največjega kolektiva v Hrastniku, predvsem pa predsednikom aktivov. Glede na pogoje, ki jih uživa mladina v steklarni, ima manj razumevanja za tako obliko dejavnosti. Nekateri predsedniki so celo dvomili, da bo kakšen pohod sploh uspel. Vso pohvalo dajem tistim petim mladincem, ki so se udeleževali in zastopali steklarno in obiskovali tiste kraje iz NOB, kjer so se odigrale resnične krvave drame, da smo lahko danes brez strahu, da lahko govorimo materin jezik in uživamo sadeže, ki so jih padli junaki za nas posadili. Upam, da bo v bodoče v našem kolektivu pri mladih le več razumevanja za tako in podobno dejavnost.

Janez Žižek

OBVESTILO!

Obveščamo vse kandidate, ki so se prijavili za večerno ekonomsko šolo v Hrastniku, naj takoj prinesejo vse potrebne dokumente za vpis v to šolo na delavsko univerzo. V kolikor ne bo vsaj dvajset kandidatov, ki bi resno obiskovali to šolo, bo le-ta v letošnjem letu odpadla.

Zato pohitite s prijavi in dostavitvijo vseh dokumentov.

Humor

Spoštovani urednik!

Lepe pozdrave pošiljam vam in vsem članom kolektiva iz Beograda, kjer sem na odsluženju vojaškega roka. Obenem pa vas prosim in si želim, če bi mi pošiljali »Steklarja«, ker me zanima vse kar se dogaja v kolektivu, predvsem pa z mladino.

Vojak Boris Krošlin
V. P. 1703/3
11002 Beograd

Dragi Boris

Hvala ti za razglednico in pozdrave, katere pošiljaš iz našega glavnega mesta. Steklarja pa ti bom z veseljem pošiljal.

Lepo te pozdravlja in oglašuje se kaj — urednik.

Spoštovani urednik!

Mislím, da je čas, da se vam ponovno oglašim in vas prav lepo pozdravljam. Zahvaljujem se vam za redno pošiljanje »Steklarja«. Pozdravljam vse člane kolektiva, posebno pa še delavnico Čepin Franca.

Vojak Šubi Stanislav
V. P. 5322/4
11002 Beograd

Dragi Stanislav

Prejmi lepe pozdrave od urednika in upam, da bodo tvoji sodelavci v brigadi Franca Čepina prebrali tvoj pozdrav in se ti zanj tudi sami zahvalili.

Te pozdravlja urednik

Dragi urednik!

Odločil sem se, da vam napišem kratko pismo in vas v njem prav lepo pozdravljam. Obenem vas prosim, če bi mi lahko pošiljali glasilo »Steklar«, ker me zelo zanima, kaj se v kolektivu dogaja.

Za nagradni kviz znanja iz prejšnje številke smo do določenega roka prejeli 27 rešitev.

Pravilni odgovori se glase:

1. b) James Naismith
2. a) 1. SFRJ, 2. ZDA, 3. ZSSR
3. a) 70:63
4. c) 1954 v Švici
5. b) Rim

Srečni izžrebanci so bili:

1. nagrada (30 din): Milan Crnković;
2. nagrada (20 din): Rezi Vogrin;
3. nagrada (10 din): Oplotnik Ervin.

Vsem nagrajencem čestitamo!

Pozdravljam vse člane kolektiva, posebno še brigado Rancingerja, sodelavce Janita Brunčka, Vilija Burgerja in Francija Zibreta.

Vojak Franc Kaše
V. P. 2581/6
52002 Pula

Dragi Franci

Lepo se ti zahvaljujem za pismo in pozdrave. Steklarja ti bomo redno pošiljali. Željo, da ti objavimo tvojo pesem v glasilo mladit, ti bom z veseljem izpolnil.

Prejmi lepe pozdrave od urednika

LJUBEZEN

Ljubezen moja, zakaj tako storila si,

da mene zapustila si.
Jaz sanjam, mislim in premišlujem,
da fanta dobila si,
a mene zapustila si.

Ljubezen, pridi k meni spet nazaj,
pri meni lepo bo kot nekaj,
ker lepa, mlada in sočna si,
kot hruška, ki na veji dozori.
Vljudno prosila si me,
da pozabim te,
a ti, ker takšna si,
še bolj všeč si mi.

A jaz čakam te,
ker mislim, da se vdala boš,
prišla k meni upam, boš.
Glej čakam jaz, korajžo lovim,
da tebe nazaj zopet pridobim.
A ti, ko tole pesem brala boš,
z mislijo upam, da pri meni boš.

Hvala ti za vse, kar meni dala si,
da ljubim te, to veš,
da nor sem nate, pa ne veš.

K. F.

— OB KAKŠNIMLI REZI SHO VAM NA RAZPOLAGO!

ŠTAB PEVOVESTNIH STROKOVNJAKOV

PRED SVETIM PETROM

— Kaj ste storili, gospa?
— V avtomobilu sem med vožnjo možu zakrila oči in rekla:
Ugani kdo je?

NA POSTAJI

Neko mlado, lepo dekle nese po peronu dva precej težka kovčka.
Dohiti jo postaven mladenič in reče:

— Oprostite, gospodična. Ali zelo težko nesete?
— Oh, da, seveda.
— Gospodična, če res nesete težko, pa postavite dol, ter se malo počijte.

V GOSTILNI

— Gospodična natakarcica, ali imate stare žemlje?
— Hm, da, stare so.
— Ja, zakaj jih pa niste že prej prodali?

PRI ŠOLSKI NALOGI

V šestem razredu so pisali šolsko nalogo, prosti spis z naslovom Strah.

Janezek je napisal: »Strah me je, ko moram zvečer po mleko. Tudi ko moram zvečer v hlev, me je strah. Strah je podedovana stvar. Tudi mojega očeta je strah. Kadar mame ni doma, gre spat k sosedu.«

Dopisujte v
„Glas mladih“

NAGRADNI KVIZ ZNANJA

GLAS
MLADIH

1. Zveza mladine Jugoslavije je vzniknila iz revolucionarnega mladinskega gibanja, ki se je pod idejno-političnim vodstvom KPJ razvila kot sestavni del boja delavskega razreda. Kdaj je bila Zveza komunistične mladine Jugoslavije (SKOJ) ustanovljena?

- a) 10. oktobra 1919
- b) 15. decembra 1919
- c) 25. maja 1920

2. Snovi, ki reagirajo le z določeno snovjo, tako da spremene barvo, se imenujejo?

- a) indikator
- b) degostator
- c) intergrator

3. Nihanje morske gladine zaradi Lunine privlačnosti imenujemo?

- a) plima

- b) bibavica
- c) oseka

4. Azija ima eno največjih pogorij sveta. Povejte ime pogorja, v katerem je tudi največja gora sveta Mt. Everest, 8882 metrov.

- a) Himalaja
- b) Pamir
- c) Kilimandžaro

5. Če hočemo spoznati kako snov, moramo poznati njeno sestavo. Znanost, ki proučuje snovi in njihove spremembe, imenujemo?

- a) kemija
- b) biologija
- c) fizika

Pravilne odgovore na nagradni kviz pošljite najkasneje do petka 20. septembra 1974. Prva nagrada znaša 30 din, druga 20 in tretja 10 din.